SZEGEDI
Egyetem
A SZEGEDI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

XVII. évfolyam. 9. szám
1979. június 12.

Tudományos konferenciák
(2. oldal)

Bemutatjuk a főiskola KISZ-titkárát
(3. oldal)

OMEGA
(4—5. oldal)

„Jó tanuló — jó sportoló"
(7. oldal)

HÁROM ESZTENDŐ MÉRLEGE

Az Országház kongresszusi termében május 19—20-án tanácskozásra ült össze *a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség országos értekezlete.* A tanácskozás célja az volt, hogy áttekintsék a IX. kongresszus óta eltelt időszakot, valamint a két év múlva esedékes X. kongresszusig elvégzendő feladatokat.

A KISZ Központi Bizottsága az értekezlet elé terjesztett írásos jelentésében megállapította, hogy úgy látja *a KISZ szervezeteinek és szerveinek a IX. kongresszus óta folytatott tevékenysége megfelelt az ifjúsági szövetség hivatásának, a KISZ eredményesen szolgálta a párt politikájának megvalósulását, a fejlett szocialista társadalom építését, az ifjúság szocialista nevelését és — a társadalom érdekeivel összhangban — egyre hatékonyabban képviseli a KISZ-tagok, fiatalok érdekeit. A KISZ eredményesen munkálkodott a IX. kongresszus határozatainak megvalósításán.* A kongresszusi határozat helyességét a gyakorlat igazolta. Az ifjúsági szövetség nagy erőfeszítéseket tett a gazdasági építőmunkában, a KISZ-szervezetek eredményesen vettek részt a népgazdasági feladatok megoldásában. Népgazdasági céljaink elérése érdekében azonban *a jövőben jobban kell szorgalmazni az egyes ember képességeinek, lehetőségeinek kihasználását.* Gazdasági fejlődésünk egyik alapkérdése a rendelkezésre álló munkaerő hatékony felhasználása. Ezért a KISZ-szervezetek segítették és továbbra is segítsék a pályakezdők beilleszkedését, ösztönözzék a munka melletti továbbtanulást.

— *A fiatalok társadalmi munkájára a jövőben is szükség van.* Az eltelt időszakban előtérbe kerültek *a diákmunkaerővel* való gazdálkodásnak, a diákok termelésbe, szolgáltatásba való bevonásának kérdései. Az építőtáborozó diákok számát az elmúlt három évben komoly erőfeszítések árán csaknem kétszeresére növelte a KISZ. *Az építőtáborok jelentősége a következő években tovább nő.* Ez szükségessé teszi a mozgósítás, a szervezés, a táborvezetés és az anyagi érdekeltségi rendszer tökéletesítését, az üzemeltetők által kialakított táborozási feltételek, s a szabadidős programok javítását. A diákmunkaerő termelésbe és szolgáltatásba való még nagyobb mértékű és hatékonyabb bevonását akadályozza, hogy a foglalkoztatással összefüggő jogi, szervezeti és szociális feltételek többnyire rendezetlenek. A megfelelő állami szabályozás és szervezeti keretek kialakítását követően meg kell fogalmazni az ifjúsági szövetség teendőit, a diákok hatékonyabb foglalkoztatása érdekében.

A párt oktatáspolitikájának végrehajtásában az ifjúsági szövetség jelentős részt vállalt és vállal ma is. A KISZ támogatja a közoktatás korszerűsítését, részt vesz a párt- és állami szervek oktatáspolitikai döntéseinek előkészítésében és hozzájárul megvalósításukhoz. A tanuló KISZ-tagok többsége teljesíti alapkötelezettségét, szorgalmasan és becsülettel helytáll a tanulásban. Erre ösztönzi őket az ifjúsági szövetség is.

Az egyetemi-főiskolai KISZ-szervezetek kiemelt figyelmet fordítottak szakmai, tanulmányi munkájuk fejlesztésére. E tevékenység olyan átfogó továbbfejlesztése van napirenden, amely a hallgató tanulmányi munkájának, munkaerkölcsének javítását és ösztönzését az oktatás tartalmának és módszereinek fejlődésével összhangban valósítja meg. A KISZ-szervezetek nagy súlyt helyeztek a fizikai dolgozó szülők gyermekei egyetemi, főiskolai továbbtanulásának segítésére, a szakmunkások egyetemi továbbtanulását célzó akció keretében felvételt nyert hallgatók beilleszkedésének, tanulmányi hátrányaik leküzdésének segítésére. Mozgalmi munkájukkal hozzájárulnak a tudományos diákkörök eredményes tevékenységéhez, a szakmunkástanulók neveléséhez, a közművelődés sokasodó feladatainak megoldásához. Fejlődés érzékelhető az oktatói és a dolgozói alapszervezetek tevékenységében is.

Az egyetemi—főiskolai KISZ-szervezetekben megvannak annak feltételei, hogy magasabb követelményeket támasszanak munkájukkal, tagságukkal szemben. A közeljövő legfontosabb feladata számunkra, hogy közreműködjenek az oktatáspolitikai határozat egyetemi, főiskolai végrehajtása tapasztalatainak összegzésében, majd a párt- és állami szervek döntéseinek megfelelően vegyenek részt a határozat végrehajtásában.

A KISZ mozgalmi eszközeivel a IX. kongresszus óta eltelt időben is részt vett az ifjúság honvédelmi nevelésében, ismereteinek bővítésében.

Az ifjúsági szövetség politikai nevelőmunkája azt célozza, hogy felkészítse a fiatalokat a társadalmi feladatok megoldásában való részvételre. Ennek megfelelően az agitáció- és propagandamunka középpontjában a fejlett szocialista társadalom időszerű kérdései állnak. A párt iránymutatásait alapul véve *a következő időszakban szükséges, hogy a KISZ az ifjúság figyelmét irányítsa a társadalom fejlődése szempontjából legfontosabb eszmei és erkölcsi kérdésekre. Növelni kell a munka becsületét, erősíteni a közösségi szellemet, segíteni a szocialista tudat, életmód, műveltség és közgondolkodás térhódítását.* — Növelni kell az értelmiségiek, az egyetemisták és főiskolások körében folyó politikai munka színvonalát és fejleszteni kell annak módszereit, személyi, tárgyi feltételeit.

Az ideológiai politikai nevelőmunka eszközei és módszerei a KISZ IX. kongresszusán meghatározottaknak megfelelően fejlődtek. A kialakult munkaformák jelentősebb változtatására nincs szükség. Ugyanakkor nagyobb figyelmet kell fordítani a propagandaeszközök tudatosabb, áldozatosabb, differenciáltabb alkalmazására. Fejlődött az ifjúsági szövetség tájékoztatási rendszere. A tömegpolitikai rendezvények az elmúlt években tartalmasabbakká, érdekesebbekké, látványosabbakká, vonzóbbakká váltak, erősödött érzelmi hatásuk.

A politikai képzés rendszere az elmúlt években kiépült, a résztvevők száma évről évre növekedik. A képzés tovább differenciálódott, figyelembe véve az egyes ifjúsági rétegek és korosztályok sajátosságait. *Tovább javult a politikai képzés feltétele, a foglalkozások színvonala és eredményessége azonban nem növekedett ezzel párhuzamosan, e téren akadnak még tennivalók.* Nagyobb hatásfokkal kell feldolgozni például a fiatalok körében az ideológiai, politikai, ifjúságmozgalmi kérdéseket, ezért tovább kell fejleszteni a képzés ifjúsági rétegek és korosztályok szerinti differenciálását, s erőfeszítéseket kell tenni a propagandisták munkája színvonalának emeléséért.

A IX. kongresszus közművelődést érintő határozatainak vég-

(Folytatás a 2. oldalon.)

„Vizsga-ünnepi kupaktanács" (Szabó István felvétele)

Tanácskozás a tudományszervezésről

A Magyar Tudományos Akadémia kezdeményezésére az MSZMP Csongrád megyei és Szeged városi bizottsága, a József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és az MTA Szegedi Biológiai Központja május 29-én tanácskozást rendezett a tudományszervezésről. A biológiai központban megtartott megbeszélésen megjelent *Pál Lénárd*, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnöke, *dr. Polinszky Károly* oktatási miniszter, *dr. Simon Pál* nehézipari miniszter, *dr. Márta Ferenc*, az MTA főtitkára, *Tétényi Pál*, a kormány tudománypolitikai bizottságának titkára, *dr. Hutás Imre* egészségügyi miniszterhelyettes, *Rakusz Lajos*, az MSZMP KB munkatársa, *Török József*, a Szeged városi pártbizottság első titkára, *Papp Gyula*, a városi tanács elnöke, *dr. Antalffy György*, a JATE rektora, *dr. Petri Gábor*, a SZOTE rektora és *dr. Alföldi Lajos*, az SZBK főigazgatója.

Dr. Koncz János, a megyei pártbizottság titkára köszöntötte a tanácskozáson résztvevőket, akik ezután meghallgatták *dr. Alföldi Lajos, dr. Petri Gábor* és *dr. Bartók Mihály* szakreferens kiegészítéseit a jelentéshez. Majd részletesen elemezték a Szegeden folytatott gyógyszer- és növényvédőszer-kutatásoknak az országos célprogramhoz való kapcsolásának lehetőségeit. A szegedi intézetek vezetői tájékoztatták az érdekelt minisztériumok és országos hatáskörű szervek képviselőit arról, hogy mely munkáikkal tudnának aktívan bekapcsolódni *A gyógyszeripar, növényvédő szerek, valamint a biológiailag aktív vegyületek, az úgynevezett intermedierek gyártása* c. mű kutatási célprogramhoz.

A tudományszervezési tanácskozás után *dr. Polinszky Károly* oktatási miniszter *dr. Koncz János, Török József* és *dr. Antalffy György* kíséretében látogatást tett a JATE fűvészkertjében, amit *dr. Horváth Imre* egyetemi tanár mutatott be a vendégeknek.

Tétényi Pál, dr. Hutás Imre, Rakusz Lajos és *dr. Vizi E. Szilveszter, dr. Petri Gábor* kíséretében felkereste a József Attila Tudományegyetem Kibernetikai Laboratóriumát, amivel *dr. Székely Sándor*, az intézmény vezetője ismertette meg a látogatókat. Ezt követően a vendégek felkeresték a SZOTE Központ Izotópdiagnosztikai Laboratóriumát, amit *dr. Csernay László* egyetemi tanár mutatott be nekik.

A tanácskozás résztvevői

Pedagógusnapi ünnepségek, kitüntetések

A pedagógusnap alkalmából május 30-án a KISZ-klubban rendezte meg központi ünnepségét *a József Attila Tudományegyetem. Dr. Antalffy György*, az egyetem rektora méltatta az ünnep jelentőségét és köszöntötte a JATE oktatóit, dolgozóit.

A pedagógusnap alkalmából az oktatási miniszter az egyetem oktatóinak és dolgozóinak a következő kitüntetéseket adományozta:

Kiváló Pedagógus kitüntetést kapott *Udvardi Ferencné* szakvezető tanár.

Kiváló Munkáért kitüntetésben részesültek: *Balog István* gazdasági főigazgató, *dr. Bérczi Imre* docens, *dr. Hantos Zoltán* tudományos munkatárs, *Hudi Antalné* szakvezető tanár, *dr. Juhász Miklós* adjunktus, *Kovács Béla* szakvezető tanár, *dr. Makk Ferencné* szakvezető tanár, *dr. Maráz Vilmos* adjunktus, *dr. Mayer László* docens, *dr. Pete István* docens, *Salánki Istvánné* tudományos munkatárs, *dr. Simoncsics Pál* docens és *dr. Veczkó József* docens, a Bölcsészettudományi Kar dékánhelyettese.

Miniszteri Dicséret kitüntetésben részesültek: *dr. Czucz Ottó* adjunktus, *Diamant Tibor* tudományos munkatárs, *Dobos László* mérnök, *dr. Kovács László* adjunktus, *Lang Kálmánné* előadó, *Molnár Györgyné* hivatalsegéd, *dr. Pintér Lajosné* szakvezető tanár, *Reseterics Iván* szakmunkás, *Simon Istvánné* takarítónő, *Siskó Andrásné* főraktáros, *Szabó Ilona* adminisztrátor, *Szabó Károlyné* előadó, *Tranger Béláné* technikus és *Zvara Jánosné* adminisztratív ügyintéző.

Pedagógus Szolgálati Emlékérem kitüntetést kaptak: *Enessey Lászlóné* és *Kovács Józsefné* szakvezető tanárok.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola június 2-án a főiskola dísztermében rendezte pedagógusnapi ünnepségét. *Dr. Moholi Károly* főigazgató megnyitó szavai után *Szántó Tivadar*, az MSZMP városi bizottságának osztályvezttője mondott ünnepi beszédet, majd dr. Moholi Károly pedagógusnapi kitüntetéseket adott át. Az oktatási miniszter a főiskola oktatóinak és dolgozóinak a következő kitüntetéseket adományozta:

Kiváló Munkáért kitüntetéssel jutalmazták *dr. Bereczki Sándor* docenst, *Elek Józsefet*, a tanulmányi osztály vezetőjét, *Hornyák András* gyakorló iskolai igazgatót, *dr. Ivanics János* tanszékvezető docenst, *dr. Kőkuti Lajos* tanszékvezető docenst és *Varga László* adjunktust.

Miniszteri Dicséret kitüntetésben részesültek: *Bálint Imréné* hivatalsegéd, *Blazsetics Ferencné* előadó, *Csordás Imre* fűtő, *Kirschner Józsefné* szakvezető tanár, *Kovács József* tanszéki mechanikus, *Pósa Lajos* adjunktus, *Rovó Lászlóné* ügyintéző és *Szabó Lászlóné* adjunktus.

Az oktatási miniszter *Kiváló Munkáért kitüntetéssel* jutalmazta *a Szegedi Orvostudományi Egyetemről dr. Bara Dénes* egyetemi tanárt, *dr. Krizsa Ferenc* docenst, *dr. Morvay József* docenst, *dr. Rudas Lenke* adjunktust, és *dr. Szenohradszky János* adjunktust.

A SZOTE oktatói a kitüntetéseket június 1-én az Egészségügyi Minisztériumban vették át.

GYURKA!

Gondolattöredékeket tapogatunk a sötétben. Keresünk, kutatunk — magunkban és magadban, magunkból és magadból — idézéseddel próbáljuk betölteni az űrt, mit még fel sem fogott, el sem hitt hiányod támasztott bennünk.

Faggatjuk hitetlenül és gyűlölködve a körülményeket, melyek végérvényesen elvettek tőlünk. Tudjuk, mert észszel mérhető, cáfolhatatlan, rideg tények bizonyítják, hogy a tragikusan végződött Tiszaparti fürdésből sohasem térsz már meg közénk.

Megszokott, közös tárgyaink között kucorogva a szerkesztőségi szobában mégis az ajtót nézzük, várunk. Ésszel nem, csak a szeretetükkel, az igazi kolléga és barát érzelmeivel mérhető makacssággal idézünk, hívunk, várjuk, hogy ismét köztünk legyél. Hogy hozz valami új hírt. Hogy kommentáld, a tőled megszokott iróniával, ifjúságodban is felnőtt komolysággoddal, megfontoltságoddal, lassú, csendes beszéddel. Hogy odaülj az asztalodhoz, s kölcsönvett tollunkkal megírd vagy csendes magányba félrevonulva míves versekbe szedd, mit el akarsz mondani. Hogy a jegyzetfüzetedbe írt félmondatokból szűkszavú tudósítást fogalmazz, megmérve az események, a szavak értékét. Hogy kezedbe vedd, s féltő gondoskodással kijavítsd, érthetővé és közölhetővé tedd sok-sok egyetemista, főiskolás mondandóját. Hogy magyarázz, érvelj, vitatkozz velük, s velünk, szeretetre méltó, mindenkivel hangot találó közvetlenséggel — Futó Gyurka emberségével.

Amit most testi mivoltában visszavett a természet. De amit már soha semmiféle erő nem képes elvenni tőlünk — mert amit jelentettél és jelentesz nekünk, végérvényesen velünk, bennünk marad.

HÁROM ESZTENDŐ MÉRLEGE

(Folytatás az 1. oldalról.)

rehajtása időarányosan halad. Az elmúlt években javultak a közművelődési intézmények ifjúsági munkájának tartalmi, szervezeti feltételei, fejlődött az amatőrmozgalom. Ugyanakkor a KISZ programjaiban a közművelődési munka még nem kap elég nagy súlyt, a szabadidős tevékenység sem elég színes, sokrétű. Az ifjúsági klubmozgalom tartalmi, irányítási kérdéseiről viszont a közelmúltban az érdekelt országos szervekkel közös döntés született. Az országos és területi klubtanácsok megalakulásával erősödik a klubok társadalmi irányítása, javult a klubvezetők képzése, felkészítése. — Az amatőr művészeti csoportok és alkotók számára tovább szélesedtek azok a bemutatkozási lehetőségek, amelyeket a KISZ szervez, illetve támogat.

Az elmúlt években fokozódott a fiatalok részvétele a közéletben. A KISZ-szervezetek segítették és ösztönözték a fiatalokat a demokratikus fórumok lehetőségeinek — a kötelességek és a jogok összhangján alapuló — felelős és mind teljesebb kihasználására. — *A kongresszus óta eltelt időszakban tovább szélesedett a KISZ érdekképviseleti, érdekvédelmi tevékenysége, a szövetség tömegbefolyásának egyik döntő fontosságú tényezője.* — *A felsőoktatás területén a következő évek feladata az érdekvédelmi munkabizottságok tevékenységének és a KISZ-szervezetek érdekképviseleti, érdekvédelmi munkája egyes formáinak* — különösen a tanszéki, intézeti hallgatói képviseletnek, valamint az oktató, dolgozó fiatalok képviseletének — *a kialakítása, fejlesztése, összhangban az intézményi demokrácia fejlesztésével.*

Az ifjúság közéleti tevékenységének fejlesztésében, a párt ifjúságpolitikájának megvalósításában, az ifjúsági törvény végrehajtásának ellenőrzésében és a további feladatok meghatározásában *jelentős szerepük van az ifjúsági parlamenteknek.* E fórumok — a szocialista demokrácia intézményi rendszerének szervos részeként — betöltik funkcióikat. — A jövőben a parlamentek előkészítésekor javítani kell a KISZ és a szakszervezeti szervek együttműködését, valamint a KISZ-en kívüli fiatalok mozgósítását.

Az érvényben levő felsőoktatási ösztöndíj- és tandíjrendszer alapelvei és céljai helyesek. A társadalom más területein megváltozó bérekkel és juttatásokkal azonban nem tartott lépést, az ösztöndíjak, a diákétkeztetés, valamint a kollégiumi ellátottság fejlesztése. Ezért *kezdeményezte a KISZ az ösztöndíjrendszer átfogó továbbfejlesztését és az ösztöndíjak emelését* — amit az Állami Ifjúsági Bizottság a javaslat alapján állásfoglalásában meg is fogalmazott, s az illetékes szervek meg is valósították. Továbbra is szorgalmazni kell viszont a diákétkeztetés helyzetének javítását.

Az ifjúsági szövetség IX. kongresszusán pártmegbízatást kapott, hogy segítse a testedzés, az ifjúsági tömegsport fellendítését. E nagy jelentőségű politikai feladat megoldása érdekében a KISZ az elmúlt időszakban jelentős erőfeszítéseket tett. Kulcsszerepet vállalt az általa kezdeményezett Edzett ifjúságért tömegsportmozgalom kidolgozásában és bevezetésében. *Társadalmi méretekben sikerült rá irányítania a figyelmet az ifjúság testedzésének kérdéseire, s mozgósítania a fiatalok tömegeit a sportolásra.* — Kezdeményezte az ifjúsági turizmus feltételeinek javítását.

A KISZ IX. kongresszusa óta eltelt három év során a KISZ taglétszáma a szervezet politikai súlyával és tömegbefolyásával összhangban egyenletesen emelkedett, s jelenleg megközelíti a 840 ezer főt. *A KISZ-tagsággal együtt járó követelmények mindinkább tudatosulnak és érvényesülnek a fiatalok körében.* A KISZ-tagok döntő többségének van egyéni feladatvállalása, közösségi megbízatása. Valamennyi alapszervezetben évről évre értékelik a KISZ-tagok munkáját, magatartását, — de sok helyütt nem érvényesül még megfelelően az az elv, hogy az egyes tagok munkáját a taggyűlés minősítse. *A jövőben is szorgalmazni kell, hogy minden KISZ-tagnak legyenek a taggyűlés által elfogadott egyéni vállalásai, megbízatásai, A vállalások személyre szabottak legyenek, biztosítsák az egyén harmonikus fejlődését és az akcióprogramban rögzített feladatok végrehajtását.* Gondoskodni kell a teljesítés folyamatos ellenőrzéséről.

Az a tény, hogy a KISZ-tagság rétegek, korosztályok és nemek szerint jelentősen eltérő sajátosságokkal rendelkezik differenciált munkát követel az ifjúsági szövetségtől a programadásban, az eszközökben és módszerekben.

A párttaggá nevelés és a párttagajánlás a KISZ-nek a párttól kapott megtisztelő lehetősége és feladata, amelyet a KISZ-szervezetek a pártszervekkel szoros együttműködésben oldanak meg. A IX. kongresszus óta eltelt időszakban a KISZ-szervezetek párttagajánló tevékenysége összességében kedvező képet mutat. *A következő években* — változatlan figyelmet fordítva a fiatal fizikai dolgozókra — *tudatosabb nevelő és párttagajánló munkára van szükség az egyetemi, főiskolai hallgatók és a fiatal értelmiség körében.* Az előrelépés feltétele, hogy a KISZ-szervezetek legyenek az eddiginél kezdeményezőbbek párttaggá nevelő párttagajánló munkájuk során.

A KISZ IX. kongresszusa óta eltelt időszakban az ifjúsági szövetség nemzetközi munkáját — a kongresszus határozatának megfelelően — a Magyar Szocialista Munkáspárt céljaival összhangban végezte. Tovább gazdagította kapcsolatait a KISZ a szocialista országokban működő testvérszervezetekkel. A nemzetközi munka során a kommunista ifjúsági szövetségek, a haladó és demokratikus ifjúsági szervezetek akcióegységének erősítésére, a különböző nézeteket képviselő szervezetek együttműködésének bővítésére törekedett a KISZ. *A kongresszus óta végzett munka része volt annak a világméretű küzdelemnek, amely az enyhülésért, a békéért, a biztonságért és a leszerelésért folyik.*

A Központi Bizottság jelentése és az országos KISZ-értekezleten elhangzott felszólalások *megállapították, hogy a IX. kongresszus határozatainak megvalósítása az ifjúsági szövetségben rendben, időarányosan halad. A kongresszuson kijelölt fő politikai, cselekvési irányok helyesnek bizonyultak, azok módosítására nincs szükség. A KISZ IX. kongresszusán elhatározottak megvalósítása azonban az ifjúsági szövetség valamennyi tagjától nagyobb politikai érzékenységet, a munka tartalma iránt fokozódó igényességet, a végrehajtás feltételeinek körültekintő megteremtését, a szervezőmunka és az ellenőrzés fejlesztését követeli meg.*

Vendégek Lódz-ból

A Csongrád megyében rendezett Lódz-i barátsági napok keretében május 24-én *a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolára* látogatott *Antoni Lipinski*, a budapesti lengyel iskola igazgatója *dr. Diós Józsefnek*, a Hazafias Népfront városi bizottsága alelnökének kíséretében. *Dr. Nagy Antal* főigazgatóhelyettes üdvözlő szavai után Antoni Lipinski *A pedagógusképzés helyzete Lengyelországban* címmel tartott előadást, amelyben a 70-es években bevezetett lengyel oktatási reform eddigi eredményeiről, tapasztalatairól tájékoztatta a főiskola oktatóit és hallgatóit.

*

A lengyel delegáció tagjai — *Marek Nowiczky*, a DNSZ nemzetközi turistairodájának vezetője, az ifjúsági világszervezet lengyel képviselője és *Romuold Cielinski*, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága tagjának, a Trybuna Ludunak magyarországi tudósítója — május 23-án látogatást tett a József Attila Tudományegyetem KISZ-klubjában, *Szabó Antalnak*, a Hazafias Népfront városi bizottsága munkatársának, valamint *dr. Koczor Lajosnak*, a megyei KISZ-bizottság munkatársának kíséretében.

A lengyel vendégeket *dr. Kiss Barnabás*, az egyetem KISZ-bizottságának titkárhelyettese és a klub vezetője, *Kormos Tibor* fogadta.

A találkozó során őszinte hangú beszélgetés alakult ki a vendégek és a szegedi felsőoktatási intézmények KISZ-vezetői között. Szó esett a lengyel diákok szociális gondjairól, világnézeti nevelésük főbb kérdéseiről, a kubai VIT-en tanúsított aktív magatartásukról, valamint felsőoktatási intézményeink belső életéről, ifjúsági szervezetünk működéséről, felépítéséről.

A beszélgetést filmvetítés követte, mely a lengyel VIT-delegáció tevékenységét mutatta be.

Közgazdászok eszmecseréje

A József Attila Tudományegyetem Politikai-gazdaságtan Tanszéke és a Lipcsei Egyetem Franz Mehring intézetének Politikai-gazdaságtan Tanszéke több éves kutatási probramja keretében a közelmúltban Szegeden tartotta második elméleti konferenciáját.

Az ötéves közös kutatások általános problémaköre *a mai fejlett tőkés országok agrárviszonyainak vizsgálata* volt. A konferencia témája a mai kapitalizmusban az ipar és a mezőgazdaság összefonódásához — mint a monopóliumok mezőgazdaság feletti uralmának anyagi alapjához — kapcsolódott.

Gerhard Müller professzor előadásában azt vizsgálta meg, hogy az NSZK-ban milyen az ipar és a mezőgazdaság összefonódása. A professzor az ágazati kapcsolatok mérlege alapján meggyőzően bizonyította, hogy a mezőgazdaság egyre erősödő függőségbe kerül az ipari monopóliumoktól.

Nagy Lajos egyetemi tanár előadásában a fejlett tőkés országok vonatkozásában az ipari és mezőgazdasági munka termékenységének összehasonlító vizsgálatát végezte el. Rámutatott arra, hogy az ipari és mezőgazdasági munka termelékenységi színvonala közti különbségek igen eltérőek a fejlett tőkés országokban, valamint arra, hogy ennek okai mindenek előtt a termelékenységre ható tényezők eltérő jellegéből fakadnak.

Günter Preusse adjunktus egy Magyarországon kevésbé ismert problémával foglalkozott. Előadásában egyfelől rávilágított, a modern technika miatt a mezőgazdaságban is elkerülhetetlenné váló szervezeti koncentráció szükségességére, másfelől részletesen kifejtette, hogy a kisfarmerek egyre súlyosbodó körülmények és feltételek között próbálnak védekezni a monopóliumok egyre erősödő nyomásával szemben.

Heinz Lahnert adjunktus egy nemzetközi monopólium példáján keresztül mutatta be, hogy az ipar és a mezőgazdaság között kialakult vertikális integráció keretén belül hogyan képes egy ipari monopólium a mezőgazdaság feletti uralmát megszilárdítani és kiszélesíteni.

Czagány László, az MSZMP Csongrád megyei Oktatási Igazgatóságának tanára, a Közös Piac agrárpolitikájának a termékforgalomra gyakorolt legaktuálisabb hatásait vizsgálta.

Tóth László docens a technikai fejlődés és a modern tőkés állam agrárpolitikája közötti kölcsönhatás néhány legújabb tendenciáját elemezte.

A nyugat-európai tőkés országok gazdaságpolitikája a Közös Piac agrárprotekcionizmusa miatt nemcsak a strukturális feszültségek kiéleződéséhez vezetett, hanem az ipari és mezőgazdasági személyes jövedelmek közötti jelentős különbségeket sem volt képes mérsékelni. Ezt mutatta be előadásában *Váczy Mária* adjunktus.

Az előadásokat élénk vita követte, a konferencia előadói és résztvevői között. Az ötéves kutatási program lezárásaként közös monográfia kerül majd kiadásra. Addig is a kutatás egyes részeredményei az NDK-ban illetve Magyarországon publikálásra kerülnek.

B. GY.

Tudományos ülésszak a BTK-n

A JATE Bölcsészettudományi Karának állami és pártvezetése a kari Tudományos Bizottsággal közösen tudományos ülésszakot rendezett az elmúlt hetekben a kar oktatói, kutatói, tudományos munkatársai részvételével. Öt szekcióban 35 előadás hangzott el, élénk oktatói és hallgatói érdeklődéssel kísérve. Az előadásokban és az azt követő vitákban a karon folytatott kutatások széles skálája tükröződött. Az egyes szekciók üléseit csak vázlatosan érintve az alábbiakról számolunk be:

A Neveléstudományi Szakcsoport előadásai egyrészt a középfokú iskolarendszer távlati fejlesztési lehetőségeit egy beinduló kísérleti vizsgálat elméleti koncepciójában és egy már elvégzett kísérlet alapján vizsgálták, másrészt a tanár és diák, diák és diák közti viszony pszichológiai vonatkozásairól számoltak be. A Magyar Nyelv- és Irodalomtudományi Szakcsoport ülésén tudománymódszertani kérdések megvitatása mellett különböző magyar és általános nyelvészeti, valamint statisztikai, irodalomtörténeti kutatásokról adtak számot az előadók. A Történész Szakcsoport Magyarország egyes történeti korszakainak kultúr- illetve ideológiatörténeti vonatkozásait tárgyalta meg. Az Ókortudományi Szakcsoport olyan programot állított össze, amely az antikvitás és a középkor világa egyes kérdéseit úgy vetette fel a görög-latin források és a tárgyi emlékek fényében, hogy a klasszika-filológusok mellett a régészek is hallathatták szavukat. A Modern Filológiai Szakcsoport, amely a mai idegen nyelvekkel és irodalmakkal foglalkozó tanszékeket foglalja magába, tudományos területüket az oktatás felől megközelítve elsősorban a modern nyelvoktatás problémáit állította az előadások középpontjába. Az előadások nagy száma a téma aktuális voltát épp úgy bizonyította, mint ahogy jelezte a megoldások során felmerülő nehézségeket is. A nyelvészeti és módszertani előadásokat jól egészítették ki azok a felszólalások, melyek az idegen nyelvű irodalom oktatása terén jelentkező problémákra mutattak rá.

A kari tudományos ülésszakhoz szervesen kapcsolódtak a kar egyes tanszékei által rendezett országos konferenciák. Ilyen volt a március 7—9. között tartott Magyar Őstörténeti Tudományos Ülésszak, melyet a Szegedi Akadémiai Bizottság Őstörténeti Munkaközössége és a JATE két tanszéki csoportja rendezett, és az Orosz Nyelvi és Irodalmi tanszék A középkori Oroszország történelme, irodalma, nyelve és kultúrája című kétnapos tudományos felolvasó ülése május 24 és 25-én.

A kar 1977-ben — az interdiszciplinaritást szemelőtt tartva — plenáris üléseket tartott tudománymódszertani kérdések előtérbe helyezésével. Akkor is és most is a rendezvények azt igazolják, hogy a JATE Bölcsészettudományi Karán nő a tudományos kutatómunka intenzitása és ezzel együtt az igény az egyes tudományágak művelőiben arra, hogy jobban megismerjék egymás eredményeit, módszereit, Ez elősegíti a tudományos műhelyek kialakulását, az aktívabb bekapcsolódást az országos és nemzetközi tudományos életbe.

DR. MASÁT ANDRÁS

Szájsebészeti konferencia

A *SZOTE Fogászati és Szájsebészeti Klinikája* tudományos ülést rendezett május 24-25-én. A több holland intézettel évek óta tudományos kapcsolatot tartó szegedi fogklinika meghívására a *holland-magyar tudományos tanácskozás*ra Szegedre érkezett *W. A. M. van der Kwast* professzor, a Nemzetközi Szájsebész Társaság elnöke is.

A konferencia ünnepélyes megnyitóján az Ifjúsági Ház nagytermében *dr. Tóth Károly* egyetemi tanár, a SZOTE fogklinikájának igazgatója üdvözölte a vendégeket, s nyitotta meg a tanácskozást. *Bányainé dr. Birkás Mária*, a városi tanács elnökhelyettese és *dr. Cserháti István*, orvosegyetemünk általános rektorhelyettese a vendéglátók nevében köszöntötte a vendégeket, szólt a konferencia jelentőségéről. A Nemzetközi Szájsebészeti Társaság nevében *W. A. M. van der Kwast* méltatta a jelenlegi, s a hozzá hasonló tudományos eszmecserék jelentőségét. Erről és a magyar-holland tudományos kapcsolatokról szólt *dr. H. Tideman*, a Holland Szájsebész Társaság elnöke.

A kétnapos tudományos ülésen 26 referátum hangzott el. A magyar és holland kutatók ismertették egymással tudományos eredményeiket számos témakörben, beszámoltak — többek között — a baleseti álcsonttörések gyógyításának problémáiról és eredményeiről, elemezték a szájüreg rosszindulatú daganatainak problematikáját, s szó volt a gyógyeszközök korszerű sterilizálási módszereiről is.

Tapasztalatcsere

Szovjet egészségügyi delegáció látogatott a Szegedi Orvostudományi Egyetemre május 30—31-én. Az egyetem rektora *dr. Petri Gábor* egyetemi tanár, akadémikus és a rektori tanács tagjai fogadták a vendégeket *dr. Mihail Neszterovics Umoviszt* egyetemi tanárt, a Kijevi Orvostovábbképző rektorát, *dr. Ludmilla Petrovna Ternovszkaját* és *dr. Anatolij Ivanovics Toropcevet*, a Moszkvai Egészségügyi Minisztérium főosztályvezetőit.

A szovjet vendégek kétnapos látogatásuk alatt tanulmányozták az orvosképzés, a továbbképzés, valamint az egészségügyi szakdolgozók képzési rendszerét, megismerkedtek az Orvostudományi Egyetem tervezési és pénzügyi munkájával, s több klinikát és intézetet is megtekintettek.

Elismerések oktatóinknak

Dr. Kedvessy György tanszékvezető egyetemi tanárnak, az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete alelnökének a Szakszervezetek Országos Tanácsának Elnöksége *Szakszervezeti Munkáért* kitüntető jelvény arany fokozatát adományozta. A kitüntetéssel Kedvessy professzor zakszervezeti, valamint sok év óta végzett egyéb társadalmi és szakmai munkásságát részesítették elismerésben.

H. Tóth Imre, a József Attila Tudományegyetem orosz tanszékének tudományos főmunkatársa a Bolgár Népköztársaság budapesti nagykövetségén a *Cirill- és Method-emlékérmet* vette át, a bolgár kultúra magyarországi terjesztésében végzett érdemeiért.

Dr. Varró Vince egyctemi tanárt, az I. sz. Belgyógyászati Klinika igazgatóját a *Lengyel Gastroenterológiai Társaság* Lódzban tartott kongresszusán a Társaság *tiszteletbeli tagjává választotta.*

Iraki delegáció a SZOTE-n

Iraki vendégek látogattak május 29-én a Szegedi Orvostudományi Egyetemre. *Dr. Cserháti István* egyetemi tanár, általános rektorhelyettes fogadta *Sabri Mutart*, az Iraki Közszolgálati és Egészségügyi Dolgozók Szövetségi Irodájának képviselőjét, valamint a delegáció két tagját, *Nasid Hadit* és *Ali Mohamedet.*

Elkísérte a vendégeket az egyetemre *dr. Albert Sándor*, az Orvosegészségügyi Dolgozók Szakszervezetének megyei titkára és *Szurovi Margit*, az ODSZ nemzetközi osztályának munkatársa, A vendégeket *dr. Cserháti István* tájékoztatta az egyetem feladatairól, működési rendjéről, majd *dr. Vetró Gábor* szakszervezeti titkár, az egyetem szakszervezeti tanácsának és különféle bizottságainak tevékenységéről szólt. A vendégek megtekintettek több klinikát, s ellátogattak a vértranszfúziós állomásra is.

Szerződéskötés

A József Attila Tudományegyetem és az Odesszai Állami Mecsnyikov Egyetem között fennálló barátsági és együttműködési szerződés keretében *dr. Antalffy György*, a JATE rektora és *dr. Székely Sándor* az egyetem pártbizottságának titkára június első napjaiban látogatást tett a szovjetunióbeli testvéregyetemen. Az odesszai egyetem vezetőivel értékelték a két intézmény közötti kapcsolatokat, azok eredményeit, megvizsgálták az együttműködés kiszélesítésének további lehetőségeit, s újabb két évre szóló baarátsági és együttműködési szerződést írtak alá.

A főiskola új KISZ-titkára

Új KISZ-titkárt választottak a közelmúltban a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola küldöttgyűlésén *Márton József* III. éves matematika—fizika szakos hallgató személyében.

— *Bár a főiskolán sokan ismernek, talán nem árt, ha a beszélgetést bemutatkozással kezdjük...*

— Szegedi vagyok, 19 éve élek a városban. Itt jártam általános iskolába, a Ságvári gimnáziumban érettségiztem 1975-ben. Egy évig katona voltam, utána kerültem a főiskolára.

— *KISZ-es pályafutásod hogyan alakult?*

— 1973 óta vagyok KISZ-tag, középiskolában egy évig a KISZ vb sportfelelőse voltam, később egy vertikális alapszervezet titkára. A honvédségnél én lettem az alakulat társadalmi munka felelőse.

— *Főiskolán milyen tisztségeid voltak?*

— Előbb a „mat—fizes" alapszervezetben, beválasztottak a KISZ-bizottságba, majd a matekos csúcstitkára és a Politikai Képzési Munkabizottság tagja lettem. 1977 óta vagyok párttag, 1978 tavasza óta a hallgatói pártcsoport vezetője, s egy évig a KISZ-bizottság titkárhelyettese voltam. Tavaly ősszel megkaptam a KISZ KB Dicsérő oklevelét.

— *Minek tulajdonítod, hogy téged választottak titkárnak?*

— Amikor, mint alapszervi titkár vettem részt a KISZ-bizottság munkájában, csak apró feladatokat kaptam, volt időm sok mindennel foglalkozni. Sok emberrel beszéltem, olyanokkal is, akiknek voltak értékes ötleteik, de valahogy mégis „kívülállók" maradtak. Voltam kollégiumi felelős és munkavezető az őszi mezőgazdasági munkán — sokan megismerhettek.

— *Milyennek tartod a főiskola KISZ-életét?*

— Három év alatt elég jól megismertem, s azt hiszem van néhány terület, ahol lehet javítani. Vannak elképzeléseim, ezért is örültem, hogy bizalmat kaptam.

— *Min szeretnél változtatni?*

— Akadnak értelmes emberek, akik kissé a háttérben maradtak. Kialakult a gyakorlat, hogy a KISZ-bizottság tagjai csinálnak mindent, az alapszervezetek kezdeményezései nem kapnak megfelelő teret. Ennek tulajdonítható, hogy egyik-másik rendezvényt a hallgatók nem érzik magukénak.

— *Nem passzivitásról van szó?*

— Arról is, de mi sem tettünk meg mindent, hogy javítsuk a kapcsolatot. Többnyire utasításokat adtunk, ahelyett, hogy az előkészítésben is jobban bevontuk volna a vezetőséget és az alapszervezeteket. Emellett sokszor nem a minőség, hanem a mennyiség került előtérbe. Talán felesleges részleteznem, hogy nem elég ha rendezünk három politikai vitakört egy félévben. Az a lényeg, hogy a KISZ-tagok egymás között fontos dolgokról, értelmesen vitatkozzanak.

— *Szerinted hol van szükség javulásra?*

— Mindenekelőtt az érdekvédelmi és tanulmányi munka vonatkozásában. Az utóbbinál a gyakorlati megvalósítás már régóta az akcióprogram célkitűzései mögött marad. Az érdekképviseletben megvannak a megfelelő fórumok, fontos, hogy kialakítsuk a KISZ-bizottság állásfoglalását, ezáltal mellőzve az ötletszerűséget. Fokozott gondot kell fordítanunk a hallgatók képviselőinek felkészítésére is. Lényeges kérdés, hogy jobban bekapcsoljuk a munkába az oktatói-dolgozói KISZ-alapszervezetet. Ez elősegítené az oktatói-hallgatói kapcsolat javulását, s ők is jobban képviselhetnék érdekeiket a KISZ-bizottságon keresztül.

A beszélgetésből csak a legfontosabb gondolatokat emeltük ki. Úgy tűnik, az új titkár, az új vezetés kritikus szellemben, javító szándékkal látott munkához. A hallgatók látják hasznát, ha elképzeléseiket meg is tudják valósítani.

FUTÓ GYÖRGY

Magyar—csehszlovák barátsági nap

A Hazafias Népfront Csongrád megyei és Szeged városi bizottsága június 5-én Szegeden magyar—csehszlovák barátsági napot rendezett. Ebből az alkalomból Szegedre érkezett *dr. Csernák Alexander*, a Csehszlovák Szocialista Köztársaság budapesti nagykövetségének kultúrtanácsosa, *Pavol Gombos*, a budapesti Csehszlovák Kultúra igazgatója és *Mata Mihály*, a Csehszlovák Kultúra munkatársa. A vendégek a megyei és városi népfront vezetők társaságaban *látogatást tettek a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. Dr. Moholi Károly* főigazgató tájékoztatta őket az intézmény oktató-nevelő munkájáról, *Bacsa Pál* adjunktus pedig a szlovák tanszék tevékenységéről.

Délután a *főiskola díszterében magyar-csehszlovák barátsági nagygyűlést tartottak.* Az eseményen többek között részt vett *Eitlerné dr. Szilágyi Júlia*, a megyei pártbizottság tagja, *Szántó Tivadar*, a városi pártbizottság osztályvezetője, *Prágai Tibor*, a városi tanács általános elnökhelyettese, *Molnár Sándor*, a népfront megyei titkára és *Batki József*, a KISZ városi bizottságának titkára. A barátsági nagygyűlés a magyar és csehszlovák himnusszal kezdődött, majd *dr. Berencsi György* egyetemi tanár, a népfront városi elnöke megnyitó szavai után *dr. Moholi Károly* mondott beszédet. Szólt Magyarország és Csehszlovákia történelmi múltjának közös vonásairól. Felelevenítette a fasizmus elleni harcot. Emlékeztetett arra, hogy a fasiszta uralom bosszúból elpusztított két községet, Lidicét és Lezákyt. Beszélt az 1945 utáni évtizedekről, az új csehszlovák állam eredményeiről, és a csehszlovák—magyar kapcsolatokról. Hangsúlyozta, arra törekszünk, hogy tovább erősítsük népeink barátságát és a proletár internacionalizmust.

Ezután *dr. Csernák Alexander* szólalt fel, felidézve a 37 évvel ezelőtti eseményeket, s emlékeztetve arra, hogy a világon még ma is vannak fasiszta csoportok, amelyek veszélyeztetik a békét, s amelyek ellen minden erőnkkel küzdeni kell. Szólt a Csehszlovák Szocialista Köztársaság eredményeiről, a csehszlovák és magyar nép egyre mélyülő barátságáról és együttműködéséről.

A nagygyűlés végén a főiskola I. sz. Gyakorló Általános Iskolájának Bartók Gyermekkórusa és a Radnóti Kör adott műsort. A nagygyűlés után Lidice falu lerombolásának évfordulója alkalmából *koszorúzási ünnepséget tartottak* a Tanácsköztársaság Itján levő *Lidice emlékműnél*, ahol a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola kéoviselői is elhelyezték a kegyelem virágait.

Pillanatképek a „nagy hajtásról"

Többszöri próbálkozás után délután végre sikerült elérnem, hogy a portás kapcsolja a szobáját. Hamar kiderül, alig néhany perce fejezte be a vizsgáztatást.

— Hogy milyen volt a „mai termés"? — ismétli kérdésemet elgondolkozva — Igazán meg vagyok elégedve! Ne értsen félre: ma, szinte kivétel nélkül csupa jól felkészült ember volt nálam. Velük öröm dolgozni.

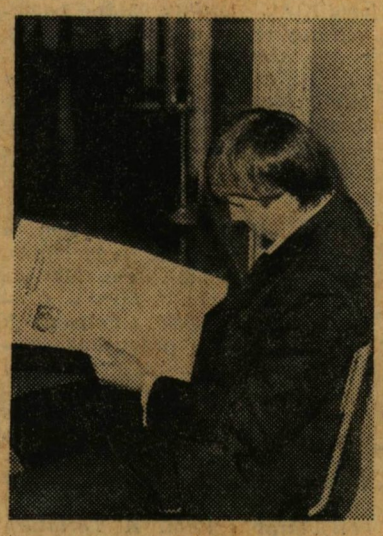

„Mindenki másképp csinálja"

— *E szerint voltak rosszabb napok is?*

— Mi tagadás volt, amikor csaknem elkeseredtem. Csak egyetlen napon hatan kértek halasztást, s ugyanakkor négy hallgató feleletét kellett elégtelennek minősítenem. Persze még kevés telt el ebből a vizsgaidőszakból ahhoz, hogy általános kép alakuljon ki.

— *Ön szerint befolyásolja-e a váratlanul nagy meleg a vizsgáztatást?*

— Nem hiszem, hogy számottevő hátrányos hatása lenne. Inkább a vizsgaidőszak gyorsabb befejezésére ösztökéli a diákokat, hogy minél hamarább élvezhessék a napsütést, a nyári szabadságot.

— *Engedjen meg egy kis játékot: mit csinálna Ön most a legszívesebben?*

— Most szívesen meginnék egy pohár jó hideg sört.

— *Úgy gondolom, a vizsgáztatás helyett.*

— Hirtelen annyi minden jut az eszembe, hogy válaszolni sem tudok. Így nem marad más, mint a munka. Jobb, ha a diákokat kérdezi meg erről, ők biztos sok érdekes dolgot mondanak majd!

Ám, a diákokat most egészen más foglalkoztatja...

□

Másnap. A folyosókon nagy a jövés-menés. Az ünneplőbe öltözött fiúk-lányok, de meglett férfiak és asszonyok is izgatottan várják, hogy sorra kerüljenek. Az egyik sarokban nagyobb csoport verődik össze. Rögtön látszik—hallatszik a felkészülés legutolsó fázisánál tartanak. Némelyikük lázasan lapozgatja a tankönyveket, mások a tanár legkedveltebbnek tartott kérdéseiről faggatják a beavatottabbakat. Akadnak, akik a hatásosabb összpontosítás érdekében elválnak a csoporttól. Időnként azonban vissza-visszatérnek, hátha olyan dologról esik szó, ami számukra még ismeretlen. A beszélgetésből az is kiderül, a kis társaság tagjai: levelezősök, esti és nappali tagozatosok vegyesen.

Nyílik az ajtó, a vizsgázottakat pillanatok alatt körbefogják. Záporoznak a kérdések az oktató hangulatáról, a tételekről. Majd — az érdemjegytől függően — a gratulációk vagy sajnálkozások következnek, végül a hagyományos diákkívánságok az újabb „eresztésnek".

Ez természetes is, hiszen a közös vizsgának is megvannak a mindenki számára egyaránt kötelező íratlan szabályai, függetlenül kortól, nemtől, tagozattól.

□

A szigorlati eredményhirdetésről özönlenek ki a hallgatók az egyik legszigorúbnak tartott professzor szobájából. Kötük van P. is, akinek örömtől sugárzó arca nyomban elárulja: jól sikerült!

— Nagy volt a tét — magyarázza —, hiszen e miatt kellett évet ismételnem. Olyan ideges voltam, hogy először nem is hallottam, milyen jegyet kaptam. Aztán a többiek megnyugtattak.

— *Ezek után hogyan tovább?*

— Most három napos szünetet tartok a tanulásban. Megpróbálom bepótolni mindazt, amit az újságolvasásban meg a mozikban elmulasztottam. Esetleg egy kis mulatásról is szó lehet. Megtehetem, hiszen még májust írunk, s már csak két vizsgám van hátra. Úgy érzem, a nehezén túl vagyok.

Abban is egyetértettünk mindketten: a „kikapcsolódást" nem szabad túlzásba vinni. Az ember észre sem veszi, s a felkészülésre való napok oly hirtelen elfogynak!

□

Z.-vel a főiskolások kedvelt „tanszékén", a Békében találkozom, június első napjainak egyikén. Az asztalon levő üres és félig telt palackok alapján nem nehéz megállapítani: sikeres vizsgáját ünnepli.

Z. azonban rám cáfol:

— Nem egészen pontos a megfogalmazás. Sikeres vizsgaidőszakot!

— *Ilyen korán befejezted? Biztos sokan irigyelnek.*

— „Mentségemre" legyen mondva, mindössze három vizsgám volt. De azért nem volt olyan könnyű a dolgom, kettő ugyanis szigorlat. Mégsem ez volt a döntő szempont. Meghívást kaptam egy június elején kezdődő táborba, ezért is siettem annyira.

— *Úgy érzed mindig maximális volt a tudásod?*

Válaszképpen az indexét mutatja, melyben három jeles díszeleg. Aztán gyorsan hozzáteszi:

— Persze szerencsém is volt. Az egyik tanár például nagyon rendes volt hozzám. Éjszaka sokáig fennmaradtam, s túl későn mentem vizsgázni. Felkerestem a lakásán, és ő fogadott, meghallgatott. Különben aligha jutottam volna el a táborba.

Z. számára tehát véget ért az idei tanév. Azon kivételes csoporthoz tartozik, amelynek tagjai egyszeri nekirugaszkodással, nagy lendülettel törekszenek arra — miként azt az írás elején megszólaltatott tapasztalt oktató mondta —, „hogy minél hamarább élvezhessék a nyári szabadságot.

Nekik, a vizsgázók között érvényes íratlan szabályoknak megfelelően, ezúton is gratulálunk, a többieknek pedig további vizsgáikhoz: kéz- és lábtörést!

SZ. Z.

Idegtépés a folyosón...

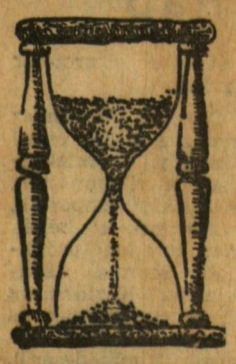

OMEGA

Az egyetem kapuja ismét becsukódott egy évfolyam mögött. Vége — mondhatnánk, pedig tulajdonképpen csak most kezdődik. Ki-ki a maga módján átverekedte magát a szigorlatokon, kollokviumokon, beszámolókon — ha szükség volt rá az utóvizsgákon is —, s már csak a legutolsó erőpróba, az államvizsga van hátra.

Öt év alatt mindenki lelkiismerete szerint igyekezett felkészülni a választott hivatásra, s hogy mennyire csinálta jól, vagy mit mulasztott el, az rövidesen kiderül.

Régi vágyuk teljesül: a diploma átvétele, s most a célegyenesben sok minden anekdotává, jó sztorivá válik. Az éjszakázások, az időt, energiát nem kímélő, rendszerint az utolsó napokra halasztott felkészülés, a nagy balhék, s a különösen nehéz vizsgákon előadott „aranyköpések".

Az utolsó vizsgával, a sokat emlegetett, később némi elérzékenyüléssel, iróniával idézett diákéveknek immár visszavonhatatlanul vége. Az ifjú szakemberek saját bőrükön tapasztalják, hogy a „kilépni az életbe" sok elcsépelt frázisa mögött néhány alapigazság is van.

„Révkalauzolásunk" története

„A lista nyilvánosságra hozatala után mintegy kétszázan hajóztunk be Szegeden. A ceremónia az Admiralitás épületében az indexnek becézett hajóskönyv kitöltésével vette kezdetét. Együttal izelítőt is kaptunk az Admiralitás oktatási osztályának matróznevelő szigorából, s így történhetett, hogy többen a nevüket is elfelejtették. Tarján Tibi forrásmunkának használta Ádám Edit indexét, kritika nélkül átvette az adatokat, beleértve a név rubrikában találhatókat is.

Az akkor még (évfolyam-) társnak tekintett fogászok egyike pedig a római számokat keverte össze, s így került az index elejére az ötödéves útvonal. Csak a nagyfokú matrózszolidaritásnak volt köszönhető, hogy a fent említett társainkat a személyzeti felelősök nem nyelték le keresztben (sem).

•

Így lettünk gólyává! Első előadásainkon egy béka sem fért volna el melletünk az előadók lelátóin. Ez a szorgalom később csak a gyakorlatokra szorítkozott. Családias légkörben öntögettük össze a reagenseket kémia gyakorlaton, próbáltunk meg országos áramszünetet létrehozni a fizikán.

Egy ilyen alkalommal Ishag Ayub szudáni barátunk az optika pad kezelését próbálta elsajátítani. Megvilágítására egy 2 Voltos izzó szolgált, amelyet a közelben feltűnően elhelyezett trafóról kellett működtetni. Ishag azonban úgy ítélte meg, hogy ilyen horderejű kísérlethez kevés a 2 V, ezért a berendezést — nem kevés erőfeszítéssel — a közelben levő fali kapcsolótáblához cibálta. Itt többek között volt három egymás melletti lyuk is, amelyen át a 380 V áramlott volna a külvilágba, ha nem lettek volna a nyílások ragasztópapírral gondosan fedve. Ishag egy ideig elmélyült és gondterhelt arcot vágott, majd hirtelen kipattant fejéből az isteni szikra. Ez még önmagában nem lett volna baj — de ugyanezt tette a szegény izzó is, minthogy az öreg elektro-szakértő a két árva banándugót egyetlen határozott mozdulattal, a papírt átszúrva, a 380 V két szélső lyukába eresztette.

Miután a jótékony füst eloszlott és ezáltal Ishag előtt is világossá vált minden, mérhetetlen csodálkozással és szemrehányással így szólt az időközben magához tért gyakorlatvezetőhöz: Nem lenni fény, nem tudni dolgozni!

Mit volt mit tenni, igazat kellett neki adni.

•

A vezérkar elfoglalta helyét és bátran vághattunk a második utazásnak. Sok dolgot még az előző évből hoztunk magunkkal. Többek között azt a tévhitet is, melyet az Idegennyelvi Lektoralitás fizetett ügynökei terjesztettek: hogy tudni kell az orosz nyelvet, mert hátha idegen vizekre tévedünk. Ismerve navigációs képességünket, jogos volt ez az aggodalom, ennek ellenére az orosz nem tartozott a legnépszerűbb dolgaink közé. Annál is inkább, mert a matrózoknak az Idegennyelvi Lektoralitás szokásos szemléjén három csoportban kellett felsorakozni: valamely elvtől vezérelve e sorokat A B C jelekkel látták el. Azt terjesztették, hogy az A azt jelenti: akik még káromkodni is csak oroszul tudnak, B b.. meg, nem kerültem az A csoportba, a C, hogy csak szeptemberben fogunk vizsgázni, avagy Temesvári Béla és Családja. Az utóbb említett társaság emi- és prominens képviselője, Béci, bár szigorlata előtt többen tanácsolták neki barátilag, hogy legalább egyszer olvassa el az anyagot, hajthatatlan maradt.

— Csak összekeverném, amit eddig is tudok — mondogatta.

Írásbelin tiszta lappal indult — így is zárt. Amikor aztán a szóbelin egy igét főnévként kezdett ragozni, Ökrösné megmeredt, nagy levegőt vett, és cyanoticusan csak ennyit mondott: — Eto malo! —, Béla ezt bíztatásnak vélte, összecsomagolt szépen, pedánsan, és meg sem nézve indexét, távozott. Odakint belepillantva méltatlankodott — pedig a személyes névmásokat legalább hármasra tudtam —.

•

A 11. csoportban úgy este nyolc után Zoli is betámolygott a prof. ajtaján, gondolva, hogy aki enyit várt, azt talán nem rúgják ki. A vese koncentrálóképességének háromszori elmondásával sem sikerült a prof. figyelmét elterelnie a B_2 vitaminról.

— No, mi lesz már avval a vitaminnal?!

Tesztoszteron-szegény hangon jött a válasz:

— Kell a szervezetnek a vitamin... mert ugye, az ugye egy fontos...

— Konkrétumot! Mit okoz a hiánya?

— Hajhullást!

— Micsoda... Ilyet maga legföljebb a TIT előadáson mondhat, de az élettan szigorlaton nem. Magának fogalma sincs mik azok a vitaminok!

S megszületett a világ nyolcadik csodája: a KETTES.

Pelle Tamás gyakorlatvezető kétségbeesetten próbált valamit kihúzni Rahmanból a szénsav anhydratase-val kapcsolatban.

— Hát mi történik, ha egy pohár szódát megiszol?

Rahman gondterhelt ábrázata hirtelen felvidult, az értelem mély nyomai tükröződtek az arcán.

— Ha szódát inni, akkor böfögni...

•

Régen örültünk ennyire egymásnak, először éreztük, hogy valamiképpen összetartozunk, mit magyarázzuk: harmadévesek lettünk! Másképp szívtuk a levegőt, valahogy nagyon jól esett akkor.

Katzenjamm (másnap) felvontuk szemöldökünket, majd a vitorlákat, s tengerre magyar kiáltással elleptük a Belklinika előadóját. Az út veszélyesebb része csak most következett, energiánkat meg kellett osztani az ügyesen tervezett és végrehajtott lavírozás és a tengeri betegek között.

Egyszóval komoly medicusok és mediK-ák lettünk. Már bemehettünk mi is a kórtermeszekbe, s úgy szólítottak minket: kolléga. Mi éreztük, hogy kollég a lóláb, hisz még annyit sem tudunk a tudományból, mi a különbség az EKG és a KGST között.

•

Ilyen még nem volt sem a városban, sem az egyetemen, sőt az évfolyamon sem. Már az első napon kiderült, hogy a szervezők alábecsülték évfolyamunk képességeit. A propagandafeladat teljesítése során a város új ruhába öltözött, s e ruha nyomait ma is magán viseli. Az Apáthy melletti palánkról is csak azért került le az évfolyamunkat dicsőítő felirat, mert megjelentek a buldozerek az új könyvtárat építeni. A Tortatúra eme városkép-alakító hatásán kívül az adott időben a munkaversenymozgalmat is helyettesítette.

•

Derék matrózaink hősiesen viselték a megpróbáltatásokat, de a legharcedzettebbeket is megviselte a radiológiának nevezett nyomorgó mozgalom, melynek keretében az ember hypoxia-tűrő képességét a „Hány ember fér el 3 m²-nyi területen?" című társasjátékot játszottuk. Ennek legfontosabb színhelyei a röntgenklinika helyi részlegeinek becézett alagsori helyiségek voltak. Nem volt elég, hogy alig fértünk be, még kérdésekkel is zaklattak minket. E kérdezgetés általában a röntgenképek különböző sajátosságait igyekezett feltárni, kevés eredménnyel. Egyszer például Horváth Gyöngyitől az iránt érdeklődtek, hogy miről ismeri föl a szívet a röntgenfelvételen.

— Hogy pulzál — hangzott a meggyőződésteli válasz. A gyakorlatvezető túlélte.

•

Az év végi tanulás a 6-os csoportot is megviselte. Volt akinek „korbonctanomák" nőttek a képén, volt, aki azt állította:

— Nekem triasom van!

— S melyik az a kettő azonkívül, hogy hülye vagy?

•

Imrének a vesét kellett kiboncolni. Bár már két év óta gyakoroltuk a boncolást, neki ez volt az első találkozása a vesével. Ez meg is látszott az eredményen.

A teljesen csúffá tett és a felismerhetetlenségig szétszabdalt szervet rémülten szorongatta a kezében. Ekkor jött a zseniális ötlet. Észrevette, ugyanis az asztalon szabad prédaként heverő másik, már szakszerűen kiboncolt vesét. Sajátját egy gyors mozdulattal a hulla alá csúsztatta és megkaparintotta a másikat. A jó indulatú és gyanútlan aadjunktusnő még meg is dicsérte mesterművéért.

•

A sebészeti stúdiumok valahogy nem követték mindig a gyakorlati igényeket. Már igen kitűnően meg tudtuk volna operálni azt a szívbeteget, aki történetesen három műbillentyűjének cseréjére szorul, sőt azt is tudtuk, ha műtét közben baj érné legjobb, ha jó mélyre lehűtjük a pácienst; majd csak eláll addig, amíg eszünkbe jut valami. De azt, hogy hol fut a funiculus, meg hogy mit is talál ott az ember (sebészileg) egy sérvműtét közben, azt még nem sejtettük. Persze, persze, de hát a mi világvátló lelkünkhöz hogy is illenék ilyen kicsinység. A szív... az igen!

A gyakorlatok aztán úgy, ahogy helyretették a tudnivalókat, s szorgalmasan asszisztálgattunk. Mert ugyebár mi is a csúcs ebben a szakmában? Az OPERATIO!

A csúcsot a következő párbeszéd jelentette, amely egy genynyes tályog megnyitása körül zajlott:

— Nos, kollégák most álljanak arréb, mert a múltkor is, amikor felnyitottunk egy ilyent, csak úgy spriccelt a genny az operatőr szemébe!

Félénken jött a kérdés a körbenállók közül:

— Akkor filmeztek?...

•

Hajóutunkon már a harmadik év második félévétől kezdve vidéki gyakorlatok voltak. Miután a tanulmányi osztály SZENTESítette kérelmünket, hatalmas ambícióval érkeztünk meg az addig csendes kisvárosba.

Zsolt késett egy napot, de megérkezésekor habfehérbe öltözve rohant az urológiai osztályra, hogy végre meglelje a többieket. Senkit sem találva benyitott egy kórterembe, s udvariasan megkérdezte az éppen ott tevékenykedő nővért:

— Csókolom! Tessék mondani, vannak itt hallgatók? A nővérke felfogta e kérdést, leguggolt egy szekrényhez, s keresgélni kezdett. Kis idő múlva elővett egy fonendoszkópot, de Zsolt, e komikus helyzetben is megőrizte komolyságát:

— Elnézést, én nem ilyen hallgatóra gondoltam.

— Sajnálom, sztetoszkópunk nincs — szabadkozott a nővér.

•

Hogy hányan is vagyunk tulajdonképpen, az csak ötödévben derült ki. Csodálkozó ábrázattal méregettük egymást a zsúfolásig tele tantermekben, hála a Berencsi-Földes-Zalányi trias katalógusrendszerének. Most derült ki, hogy ha mindenki rendszeresen jár előadásokra, bizony kicsiny számunkra ez az egyetem. Így aztán páran, csakis helyhiány miatt (no meg a kártyajátékok iránti szenvedélyüktől) az előadó előtti térbe szorultak; helyezvén fülüket, ugrásra készen, hogy mikor tartanak odabenn katalógust.

•

Földes prof. nemcsak revolverrel, hanem félévi beszámolókkal is ijesztgette hallgatóságunk egy részét. Többen örömmel tapasztalták kicsiny levelesládikójukra pillantva, hogy küldeményük érkezett. Hamar az arcukra fagyott a mosoly, amikor az „este a szokott helyen" szöveg helyett a félévaláírást bizonytalanná tevő sorok lapultak.

Zokon is vettük a felszólítást és fellebbezni akartunk a dékánhoz... Nem volt sikeres, amit Zentay Zoli esete is bizonyít, aki személyesen akarta elvinni fellebbezését az Intézetbe. A bágó hangra maga felé húzta az ajtó kilincsét, majd erőteljes mozdulattal benyitott, arcán a jogos felháborodás mord vonásaival. A folyóson az első fehérköpenyest megszólította;

— Tessék mondani, hol találom Földes professzor urat?

— Milyen ügyben keresi? — méregette Zolit a fehérköpenyes.

— Igazságtalanság történt velem, ugyanis önhibámon kívül hiányoztam arról a két előadásról, amin katalógust tartottak. Pedig a többin mind ott voltam. A várt megértő sajnálkozás elmaradt, ugyanis a fehérköpenyes bemutatkozott:

— Földes prof. vagyok.

Földes prof., mint új dékán egyébként is elég szigorúnak mutatkozott. Szombaton 1/2 2-kor — kórházi gyakorlat lévén — katalógust tartott. Így sokan megbánták, hogy az erős bíztatás ellenére sem vidékre mentek gyakorlatra.

•

21. Örökölhető-e a lúdtalp?

a) Igen
b) Feltétlenül
c) Feltétlenül igen
d) Igen, de nem feltétlenül
e) Feltétlenül, de nem
f) Szárnyasoknál feltétlenül
g) Kivéve, habár mégsem

15. Az ACTH serkenti-e a a TSH-t, föltéve, ha a releasing faktor túltermelése következtében beállt adenoma holnapra elmúlik, és az egyén vizeletében, illetve székletében megjelenik-e?

a) Igen
b) Nem, nem
c) A kérdésnek nincs értelme
d) A kérdés értelmes, de válaszolni értelmetlen
e) Is

3. Korreláció analizis:

A béta andrenergblokkolók megállítják a bécsi gyorsot is, mert a piros lámpát kezelő bakterben fokozott motoros ingerlékenységet okoznak.

a) Igaz, igaz összefüggés van
b) Igaz, igaz összefüggés nincs
c) Igaz. Nem igaz
d) Nem igaz. Igaz

Ha eddig nem volt könnyű, ezután még nehezebb lesz, hiszen naponta vizsgázni kell, méghozzá jóval nagyobb felelősséggel, mert nincs „visszatapsolás", a mellékfogásoknak a tanítványok, a betegek, a munkatársak látják kárát.

Bár szegedi pályafutásukból néhány mozzanat még hátra van, végzőseink május elején elbúcsúztak az egyetemtől, a tanszéktől, a várostól. Talán nem minden meghatottság nélkül hallgatták a már sokszor megunt „hegyibeszédeket", hiszen a búcsú mindenképpen számvetésre késztet, s a gyakorlatokon már rájöhettek, hogy valóban nem az iskolának tanultak.

A búcsúval nemcsak a munkának, a tanulásnak sincs vége. Ha valaki igazán helyt akar állni, eleget tenni önmagával szemben támasztott követelményeinek s mások elvárásainak, később is képeznie kell magát.

Reméljük végzős hallgatóink tovább öregbítik a szegedi „alma mater" hírnevét, megtalálják a helyüket a társadalomban.
Ezúton kívánunk sok sikert, jó munkát nekik.

OMEGA

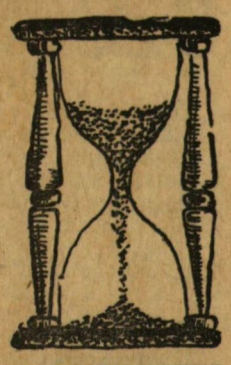

e) Nem igaz. Nem igaz

4. Assay kérdés

Mikor adna a betegnek placebót?

A helyes válasz ez esetben a következő volt:

„Ha nincs semmi baja és ha égetően szükségem van némi pénzre, mert megjött az új kocsikiutalás."

Értékelés:

— semmi baja — 1 pont

— pénzszűkében vagyok — 5 pont

— kocsikiutalás — 10 pont

Tehát összesen 16 pont

*

Kahán prof. a lábadozó beteg fölé hajol és kérdezi:

— Mit lát?

— Egy szép fiatalembert! — feleli a beteg.

— Tetszik majd látni jobban is — szólt közbe Szalai adjunktus.

*

Tamás székében egy női beteg ül. Margó érdeklődést színlelve áll mellettük (mert csak úgy leülni nem szabad). Tomi jó hangosan referál a betegről:

— A mutternak csak egy foga van.

Döbbent csend, majd Margó suttogva:

— Te, süket a néni?

— Dehogy! Nem! Csak az anyám.

(Az orvostanhalgatók Révkönyvéből.)

Mivel lettünk okosabbak?

Oktatóink „útravalónak" szánt néhány bölcs mondásával:

— Bárhol kezdenek tanítani, jusson eszükbe, hogy nem egy analfabéta folyékonyan tud olvasni a sorok között!

— Még a pedagógusoknak is hinniük kell abban, hogy minden embernek vannak pedagógiai képességei — talán még nekik is.

— Vizsgamódszernek alkalmazható: ha a kérdést helyesen tesszük fel, akkor az örökéletű lesz.

— A munkahelyi beilleszkedésnél tartsák szemelőtt, hogy aki önmagát szereti, annak soha nem lesz vetélytársa.

— Ha meg akarod ismerni a tantestületben a kollégáidat erősen figyeld, hogy milyen vicceken háborodnak fel.

— Jó tudni, hogy a gondolatok nem szabadabbak annál a fejnél, amiben megszületnek.

— Ne kezdd a napot ecetivással!

— Ha két hazug leleplezi egymást — akkor az igazság okvetlenül kiderül.

— Családalapítás előtt gondolni kell arra, hogy az érdekházasság hosszabb távon nem mindig kifizetődő!

— Aki nyílt sisakkal száll porondra, a vitában, annak könnyebben befogják a száját.

— Néha jusson eszükbe, hogy az emberi méltóság két alapvető varázsa a gőg és az alázat!

— Ha azt akarod, hogy az emberek elhiggyék, amit közölsz velük, mondd nékik súgva!

S végül a fentiek mentségére:

— Az aranymondások ideje a múlté, miként az aranypénzeké; mostanság inkább papirosokkal „érvelnek"...

Az ostobák az elégedettséget keresik — mások meg nekik is a kenyeret.

Ha jó nevelést adtak neked, ez még nem jelenti azt, hogy valóban meg is kaptad.

Az ember olyan öntelt és bolond milliméter, amely az egész méterrúdnál nagyobbnak tartja magát...

* * *

„Tanulságos történetek":

Két elsőéves meg akarja osztani az ebédjét a menzán. Egy ebédjeggyel odaállnak a pulthoz, s kéri az egyik:

— Legyen szives adjon egy fél adag húslevest daragaluskával.

Megkapja, s elcsodálkozik:

— Hol a daragaluska?

Az ebédosztó néni angyali nyugalommal felvilágosítja:

— A másik fél adagban...

*

Két főiskolás ül a nagy melegben a Tisza-parti lépcsőkön. A víz felett helikopter jelenik meg. A srácok teljesen „elpilledve" figyelik egy ideig, majd megszólal az egyik:

— Látod? Percek óta egy helyben van. Mi lehet vele?

Mire a testnevelés leendő tanára:

— Szerintem azért nem megy el, mert kifogyott a benzinje...

*

Kérdezni „rizikós"! Még a gyakorlóban is:

— Éva, mit csinálnál, ha három almát négy személy között kellene elosztanod?

— Kompótot.

*

Három fiú ballag a Dugonics téren. Az egyik hirtelen irányt változtat, s odaveti társainak:

— Nem megyek a Gödörbe, inkább benézek a munkaközvetítő irodába.

Két társának földbe gyökerezik a lába, majd nehezen ocsúdva megszólal az egyik:

— Te, ez munkát vállal?

— Ühüm.

— Látod, én mindig sejtettem, hogy ez az alak pénzért mindenre képes...

*

„Fogalmazunk".

A menzaraktárban reklámál egy lány:

— Ez a vaj, amit ma reggel adtak az ebédjegyeimért nem volt friss, avas.

A raktáros:

— Kislány, ez a vaj friss volt. Csak akkor kellett volna érte jönni, amikor még az volt...

*

A patronáló tanár próbálja „nevelni" a kissé lezser elsőévest:

— Gábor, egy hónapja itt vagytok és azt mondják, te még mindig nem csinálsz semmit.

Mire a fiú felháborodva:

— Rágalom. Hogy hogy nem csinálok? Az tán semmi, hogy elittam az ösztöndíjamat ? ? ?

*

Koleszbuli. Az emelkedett hangulatban egy fiú hevesen udvarol, s imigyen ostromol:

— Kati, én olyan szívesen teljesíteném minden kívánságodat.

Mire a lány:

— Csak azt próbáld meg, akkora pofont kapsz...

*

Harmadévben a TTK-sok mesélték:

Egyik csoporttársunknak szemüveget rendelt az orvos. Várták, hogy egyszercsak felteszi, de nem hordta. Megkérdezték, miért. A leányzó kifakadt:

— Csak nem képzelitek, hogy használom és elrondítom vele az arcomat. Inkább soha többet nem olvasok...

*

„Vérre menő" évfolyamok közötti focimeccset játszottak az Ady téren. A végén a vesztes csapat kapitánya odament a bíróhoz, pléhpofával kezet rázott vele és megjegyezte:

— Ugye, milyen jó kis meccs volt?

A bíró elcsodálkozott:

— Ez jó kis meccs volt magának?

— A srác:

— Igen, nekünk jó volt, maga meg sajnálhatja, hogy ilyen közel volt és mégsem látta!

*

A diák félórás késéssel, bekötözve jelent meg a mániákusan minden órán katalógust olvasó, szigorú prof. előadásán.

A tanár megkérdezte:

— Miért késett el?

— Leestem a villamosról.

— S ez magának félóráig tartott ? ? ?

Az anyag nagy, az idő kevés

avagy született előadók okfejtése a semmiről

Szerkesztőségünk „nagy" tapasztalata alapján megkísérelte az egyetemi előadások lényegét kiragadni, s egységesíteni az elhangzottakat. Javasoljuk, hogy ezentúl a hallgatók megkímélése céljából mindig ezt olvassák föl minden óra helyett. Így legalább senki sem vár majd semmit.

Üdvözlöm a tisztelt hallgatóságot!

Nagy megtiszteltetésnek érzem, hogy e nagy horderejű kérdésről előadhatok Önöknek.

Sajnos az idő kevés, de megpróbálom röviden összefoglalni, már amennyire a hátralevő 90 perc ezt megengedi. Általánosságban azt mondhatom, hogy már régóta foglalkozom ezzel a témával. Magyarországon — ezt minden önteltség nélkül mondhatom — én vagyok az első számú szakértő, mégpedig úgy, hogy második számú nincs is, csak harmadik! A most összeülő Kutatási eredményeket (Marslakók Vérkeringését) Kivizsgáló Bizottság Rangsoroló Alosztálya

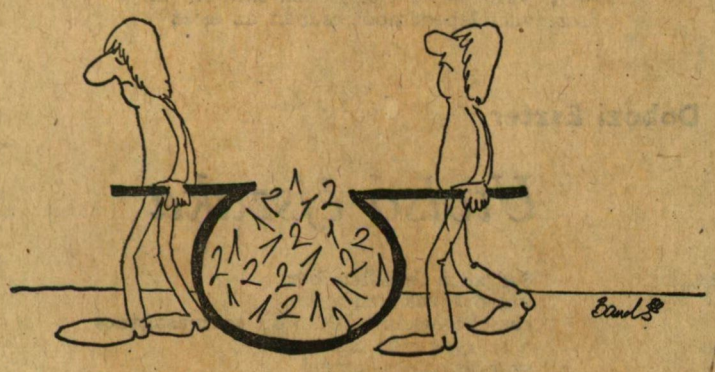

(MVKBRA) első helyen engem jelölt ki a világ nagy tudósai közül. Kicsit elkeseredtem, amikor megtudtam, hogy röglön mögém is, a második helyre helyeztek egy professzort, pedig (szerintem ez nem önteltség) nagyobb köztünk a szakmabeli távolság, mint Makó a Marstól. De hát az embert érik megaláztatások időnként, majd meglátják, ha kilépnek a nagybetűs ÉLETBE.

De sajnos a hátralevő 60 percben, mint említettem, igen nehéz összefüggő képet rajzolni e nagy horderejű kérdésről, de próbáljuk meg. Ez a világon esetleg csak nekem sikerülhet, sőt még arra is jut esetleg egy kis idő a végén, hogy felhívjam néhány apróbb nüánszra a figyelmüket. Egészen magas zsenialitásomból eredően a végén még esetleg arra is marad időm, hogy saját magamról is (szerénységem bármennyire is tiltja) ejtsek egy pár szót.

A szünetig hátralevő 5 percben, azt javaslom, nem kell érintenünk e hatalmas kérdéskomplexumot, mert csak feldarabolnánk. Jó lesz ha ilyen tempóban haladunk? Szóljanak bátran! Ha nem lenne követhető, vagy nem jegyzetelhető eléggé: bár ilyen panasz még nem merült fel sehol, pedig Angliától Amerikáig, Japántól Kinsaszáig mindenütt tartottam én nagysikerű előadásokat.

Biztosan fölmerült Önökben a szünet folyamán, hogyan adtam elő ezekben a távoli országokban. Hát természetesen a saját nyelvükön. Kb. 10 nyelven beszélek perfekt, de minden egyes ország nyelvét, amelybe ellátogatok, elutazásom előtt 10 nappal elkezdem tanulni. Hogy ez kevés? Önöknek és a világ bármely más, véglényének valóban kevés, de nekem, NEKEM? Ha marad időm, még az adott ország Ki Tud Szebben Beszélni nyelvünkön vetélkedőjén is elindulok.

Na de most már tényleg térjünk a tárgyra. A hátralevő 20 perc rendkívül kevésnek tűnik. De ugye az idő relatív fogalom, s ez az idő nekem, még sok is!

Amit most el fogok mondani, azt jó ha tudják, hiszen az életben nagy hasznát veszik, de szigorlatukra nem kell feltétlenül tudniuk, hiszen nem én fogom ezt az anyagrészt számonkérni, s a professzorúrnak halvány gőze sincs erről a témáról, pláne ilyen mélységben.

A hátralevő 5 percben a régi hypothesisem kifejtésére nincs idő, ezért csak a legújabbat mondom el.

Nem is olyan régen, talán tegnapelőtt a mennyezetig csempézett türkiszkék fürdőszobám habfehér kádjában pancsikálva sajdult bennem a sejtés, hogy a Mars-lakóknak nincs is vérük, amiből természetesen következik, hogy vérkeringésük sincs.

Aztán jött a nagy felfedezés. Mars-lakók sincsenek. Erről bővebbet majd a speciál kollégiumon.

Szegedi nyár — 1979

Vizsgaidőszak befejeztével kihalnak az egyetemek, főiskolák kollégiumai, diákszállói. De csak rövid időre. Július elejétől a vakációra utazó diákok helyét a városba özönlő turisták, hazai és külföldi vendégek foglalják el. Városunk hangulata, a nyári Tisza szépsége mellett Szeged kulturális és művelődési lehetőségei vonzzák a látogatókat.

A színvonalas nyári program összeállításakor az illetékesek természetesen nemcsak a más vidékekről érkező vendégekre gondolnak, hanem az itt élő és itt tanuló fiatalokra is. A nyári rendezvények időpontját és helyét ismertető műsorfüzet azonban jóval a vizsgaidőszak vége után jelenik meg, ezért utolsó lapszámunkban szeretnénk rövid előzetest adni a programok sokszínűségéből.

A Szabadtéri Játékok első bemutatójára *július 21-én* kerül sor. *Verdi* háromfelvonásos operájának, *A végzet hatalmá*-nak olasz nyelvű előadását láthatja a közönség, Mikó András rendezésében, Pál Tamás vezényletével. Az operát *július 27-én és 29-én* ismét megtekinthetik az operakedvelők. *Július 22-én és 24-én Rossa László* és *Stoller Antal Vásár* című táncjátékát mutatják be. Vámos László rendezésében Kovács József és Oszvald Marika főszereplésével az idén ismét bemutatásra kerül *Kacsóh Pongrác* daljátéka, a *János Vitéz: július 28, augusztus 4—5—11-én. Szophoklész Antigonéját augusztus 10—12—14-én* láthatják az érdeklődők Szinetár Miklós rendezésében, a főbb szerepekben Szabó Sándorral, Hámori Ildikóval és Hegedűs D. Gézával. *A Szófiai Állami Akadémiai Opera- és Balettszínház* balettegyüttesének vendégjátékára *augusztus 18—19—20-án* kerül sor: *Alekszandr Rajcsev: A szépség forrása* című balettjét mutatják be.

A képzőművészetek kedvelőit is gazdag program várja a nyáron. A hagyományos *Szegedi Nyári Tárlatot* rendezik meg, *július 22—augusztus 20* között a Horváth Mihály utcai képtárban. *Szentirmai Zoltán* szobrászművész *kiállítását július 21—augusztus 20* között látogathatják az érdeklődők a Móra Ferenc Múzeum kupolacsarnokában. A *Gorka Livia* kerámikus munkáiból rendezett kiállítás *július 10—augusztus 1* között tekinthető meg a Képcsarnok Gulácsy Lajos termében. *Ifj. Szabó Mihály* népi fazekas *június 22—július 8* között mutatja be alkotásait a Juhász Gyula Művelődési Központban. *Kondor Béla* festőművész kiállítása *július 1—29* között látogatható a Bartók Béla Művelődési Központban. Ugyanitt kerül bemutatásra *Eifert János* fotóművész anyaga július *8—augusztus 5* között.

A komolyzenét kedvelők figyelmét hívjuk fel a Dómban megrendezésre kerülő *orgonaestekre*. Az első hangverseny (*július 9.*) előadója *Gergely Ferenc*, közreműködik Lengyel Ildikó. *Máté János* orgonaestje *július 30-án* kerül megrendezésre a Szlovák Filharmónia Kórusának vendégszereplésével. Az *augusztus 13-i* hangverseny előadója *Fransesso Finotti*. A *Muzsikáló udvar* sorozat *július 16-án, augusztus 9-én* és *augustus 18-án* kínál változatos programot a zenebarátoknak.

Az *Omega együttes* hangversenyére *augusztus 23-án* az újszegedi Szabadtéri Színpadon kerül sor.

Az idén tizenhetedik alkalommal rendezik meg a *Pedagógiai Nyári Egyetemet július 17—25* között. A *Művelődéselméleti Nyári Egyetem július 27—augusztus 4* között várja hallgatóit. A *Bolyai János Matematikai Társulat tudományos üléseire augusztus 27—31 között* kerül sor.

A hagyományos *Szakszervezeti Néptáncfesztivál* megnyitó ünnepségét *július 14-én* tartják a Tisza-parton. A háromnapos rendezvénysorozat során csehszlovák, román, szovjet, lengyel, bulgár, spanyol, jugoszláv táncegyüttesek lépnek fel.

A *Szegedi Ifjúsági Napok* programjai ebben az évben *július 27—28—29—30* között várják a fiatalokat. A sok zenével, sport és szellemi vetélkedővel, táncházzal és utcabállal fűszerezett mulatság kellemes szórakozást nyújt majd a résztvevőknek.

Volt egyszer egy zh...

Sinkovits vendégjátéka

Maróti Lajos A számkivetett című darabját láthattuk a közelmúltban Szegeden, a Nemzeti Színház vendégjátéka jóvoltából. Igaz, ez utóbbi kitétel enyhe túlzás, hiszen a bemutatónak — monodrámáról lévén szó — mindössze egy szereplője volt, tehát akár *Sinkovits Imre* vendégjátékáról is beszélhetnénk.

A városszerte kiragasztott plakátokon is az ő neve volt a márka — egyiken-másikon a rendező nevét sem írták ki —, s aligha vitatható, hogy a közönség nagy része miatta vett jegyet. Sokat nem kockáztatott, Sinkovits színészi kvalitásait ismerve biztos volt, hogy kap is érte valamit. Más kérdés, hogy az előadás bebizonyította: még egy monodrámában sem a színészen múlik minden.

A „néhai" Szabadság moziba belépve igen puritán, de a célnak tökéletesen megfelelő díszletet láttunk: egy priccset és egy asztalt, rajta gyertyával. Ez az a kolostori szoba, ahová a Firenzéből tizenöt éve száműzött Dante Alighierit irgalmas „fráterek" éjszakára befogadják. Ennek megfelelően a zene sem lehet más, mint a háttérből beszűrődő egyházi kórusok. *Csányi Árpád* díszlettervező és a zenét összeállító *Simon Zoltán* megfelelő hangulatot teremtettek az előadáshoz, igaz, nem volt különösebben nehéz dolguk.

Maróti Lajos Dantéja beteges, öregedő ember, belefáradt már a hontalanságba, mindent vállalna a visszatérésért, csak egyet nem: azt, hogy a megaláztatás, a börtön mellett még a Mű befejezéséről is lemondjon. Pedig nem szent, ez kiderül feleségére, nőügyeire vonatkozó elmélkedéseiből, abból, ahogyan az „Isten átka" VIII. Bonifácról beszél, egyszersmind kaján örömmel tudatva, hogy az isteni igazságszolgáltatás ugyan még késik, de ő már elhelyezte a pápát a pokol fenekén.

Tragikum és komikum sajátosan keveredik ebben a drámában. Dante saját magát, az embert is képes a Divina Commedia költőjének könyörtelen tárgyilagosságával nézni, s ha önsajnáló látványos érzelemkitörései el is ragadják néha, rögtön a másik végletbe, az önmagán való gúnyolódás állapotába kerül. Ez sem tart sokáig, mert bármelyik pillanatban előkerülhet egy emlék, amely ismét a tragikumot helyezi előtérbe.

Ez a körforgás hívatott a darab belső dinamikáját biztosítani, no meg néhány visszatérő mozzanat: Gemma asszony zsörtölődései, elmélkedések a nemrég magára hagyott szerető szexuális képességeiről stb. A szóismétlések, egyes témák újbóli emlegetése nem mindig kapnak funkciót. Kifejezetten idegesítő például, hogy az ihletett költő a darab folyamán legalább tízszer üvölti félig magyarul, félig olaszul: „Ó Firenze! Fiorenza mia!" Túlhajtottnak tűnt az őrülési jelenet, amikor Dante kis híján megvív saját magával. A hosszas politikai elmélkedések is fékezőleg hatottak néha.

Vadász Ilona rendezése, ahelyett, hogy kiemelte volna Maróti drámájának értékeit, inkább rontott a helyzeten. Nem tudni, miért szükséges például, hogy Dante — egyébként jogos elkeseredésében — az előadás során többször földhöz vágja magát, a Maróti-dráma gondolatai ugyanis egészen biztosan lekötnék a nézőt effajta látványosságok nélkül is.

Sinkovits Imre „hozta magát", Az, hogy az előadás a közönség vastapsával fejeződött be, elsősorban neki köszönhető. Amit a dráma Dantéjéből meg lehetett mutatni, mindent megmutatott, a nem annyira olaszos, mint inkább hatásvadász érzelmi kitörésekkel azonban nemigen boldogult, pontosabban: a darab és a rendezés hibáit nem korrigálhatta.

A befejező képben Dante még egyszer a földre veti magát, s ezúttal azért kesereg, mert nem térhet haza már soha. A kívánt hatás viszont csak ötven százalékos: a kesergés túl látványos ahhoz, hogy igaz legyen, s a korábbiaknak megfelelően várjuk a költő Dante kijózanító mondatát — „Hagyd, Alighieri!" Ezúttal elmarad...

Befejezésül még egy megjegyzés: az utóbbi évad egyik sokat emlegetett slágerdarabját láttuk Szegeden, s ha vegyes érzelmekkel távoztunk is az előadásról, a színház illetékeseinek, akik ezt az előadást lehetővé tették mindenképpen köszönettel tartozunk.

FUTÓ GYÖRGY

Új Gondolat kiadványok

A Gondolat Kiadó a közelmúltban jelentette meg *Cseh-Szombathy László: Családszociológiai problémák és módszerek* című könyvét. A társadalomtudományi könyvtár sorozatban megjelent kötetben a szerző 15 évi kutatómunkája eredményeit teszi közzé arról, hogy világszerte milyen formái, funkciói vannak a családnak, hogyan látják és tanulmányozzák a legismertebb családszociológusok ezt a minden embert érintő „témát". A pedagógusjelöltek, a leendő orvosok és jogászok értékes ismereteket szerezhetnek a műből, aminek kilenc fejezetében a szerző elemez olyan alapvető témaköröket, mint például a családi életre való felkészülés; a párválasztás; a családi gazdálkodás; a szülők és gyermekeik közötti viszony; a házasságok stabilitása és instabilitása. A kiválasztott problémákat Cseh-Szombathy László a külföldi és a magyar családszociológiai irodalom kritikai elemzése alapján mutatja be.

*

A szó válsága címmel jelent meg *Szende Tamás* könyve. Azt vizsgálja, hogy miként nyilvánulnak meg az emberek különféle válságai abban, hogy hogyan élnek, illetve élnek vissza a nyelv adta lehetőségekkel. A nyelvet mint sajátosan emberi jelenséget vizsgálva tárja fel, hogy mit jelent a nyelv az ember számára, mi a közlés és a valóság viszonya. Szól könyvének legérdekesebb fejezetében a kommunikációs zavarokról, a hallgatásról és elhallgatásról, a közlés csonkításáról, a helyzeti befolyásoltságról, a hazudásról, a szóözönről, a szó zavarairól, a kétértelműségről, az általánossal való helyettesítésről, a közhelyekről, a zsargonról.

Bátyi Zoltán

Emlék

A város alatt, hol a víz
lomha testén cipeli a házak szennyesét,
s megroggyant töltések gerincén
lassan botladozik a Nap,
mellünkből a riadt szavak
a rekedt csöndben kibomlanak,
s arcod, mint a víz, szétfolyt szememben.
Csak most szorítom
sejtjeimbe rejtem, mint akkor
a folyó rongyos mosolyát
Őrzöm, s kezedből szárba szöknek
fehér szirmú, csillogó csodák.
Így indulok. Mögöttem dadog a lárma,
suttog és feszít az átok. De hiába
roppan vállamon torz mozdulat;
bóduitan lengek egy csillag alatt,
s hátamat utcák porának vetve
földeiem vágyam rezgő kezedbe.

Hévizi Ottó

Ady

lélegző életemet hazugsággal
letakarni
kevés
bennem a gyávulás

hiszen önfeledt csodákból
[magamat
eltagadni
kevés
a végső kondulás

Herbszt Zoltán

In memoriam

Ma újra láttalak.
Messziről néztelek,
mint mostanában mindig.
Talán már nem is te voltál,
csak rádaggatott vágyaim
álltak össze testté,
hogy még egyszer
megnézhesselek.

Hévizi Ottó

Hajnal, útrakelés

szájammal tapogatlak ki mint a gyermek
fölemellek iriszemig de túl heversz
még a hajnalon egy kitakaródzott térd
magánya vagy a titok bőrödön alszik
ám ujjaim redői közt elosonhat

szájammal tapogatlak ki mint a gyermek
a fájdalom finom árkai mélyén is
érezzem az arcod ákombákomokat
jeleket betűzök ki az erek falán:
mintha lüktetne sorsod fogaim fölött

szájammal tapogatlak ki mint a gyermek
arányaidból kibontalak itt lépkedsz
alsó ajkamon nézd micsoda délibáb
égen hús-szín foglalatban márvány kövek
miként lent hol állsz — szemednél a horizont

szájammal tapogatlak ki mint a gyermek
te átkelsz a fogakon a nyelv lapályán
ne félj egy hörgőcskén kis sámlin majd pihensz
menj tudom a szél mellbe-hátbakap vigyázz
érj el odáig hol levegőt vesz a vér

szájammal tapogatlak ki mint a gyermek
hazug a többi érzék — hízelegne csak
egy hajszál lélegzik kabátomon lebeg
— itt vagy — nem árnyékod simítom ki
összegyűrt lepedőmből csupán az estét

Dobozi Eszter

Utolsó éjszaka

Szárad a levedlett bőr
kígyó tovakúszik
rőzsekötegként: lehántott szarvasagancs
a szarvas már odatúl jár
szarvasagancs-temető
itt ez az erdő
lefejtett kéreg
lefejtett idő fölhányásain át jössz

ki halni vagy költözni készül
áll így meg utolszor — körben:
iskolázott arcizmok rándulása
csorbult pillantása szemeknek
a karok test mellé leeresztve
a kezekből fölperzselődött
kendők hamuja szóródik
a földbe ásott lábak tövébe

a testvér tenyeréről
legurul a gyerekkori labda
a rák megeszi nagyanyánkat
egyenként mind kigyalogolnak
ez időre s térre szabott létből

így elszakadás közeledvén
határaidon ágál még
magad őre
lezáruljon a szem
bezáruljon a száj
ne vidd át ez éjszakán
e fölégetett arcokat
szárnyak nem szárnyasodnak
test nem nehezül
se szín se hang
így vagy magad

SPORT

A főiskolás világbajnokságra készül

Éppen egy fárasztó vizsgáztatás után ülünk le beszélgetni a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Testnevelési Tanszékén. *Kiss Gábor* arcán nyoma sincs a délelőtti „hajtásnak". Ebből márris kiderül: a főiskolai hallgatókat oktatja a sport, a rendszeres testmozgás szeretetére és megszerettetésére. Pérsze ahhoz, hogy tanítványaiban kellő befogadó közegre találjon az ismeretek átadásában, jó példát is illik mutatni. Kifogásolni valót ebben sem találhatunk — Gábor válogatott kerettag gerelyvetésben, s eredményei alapján *minden reménye meglehet arra, hogy az őszi mexikói Universiaden hazánkat képviselje* ebben a sportágban.

— Hétgyermekes családból származom, Orosházáról — mondja bemutatkozásként — 1976-ban végeztem a főiskola földrajz—testnevelés szakán. Két esztendeig a Ságvári Gimnáziumban tanítottam testnevelést, utána kerültem ide a tanszékre. Egyébként nős vagyok, a kislányom most kétéves.

— *A sporttal mikor kerültél közelebbi ismeretségbe?*

— Hatéves koromban kezdtem úszni, számos versenyen részt vettem. Azt hiszem, az úszás alapozta meg, hogy dobóatléta lettem. A középiskolában, másokhoz hasonlóan, én is több sportágat kipróbáltam: először kosárlabdáztam, majd futottam. Az országos középiskolai atlétika versenyen tíz számban indultam, a legjobb helyezést gerelyvetésben értem el.

— *Ez adott tehát végső indíttatást a gerelyvetéshez?*

— El kell még mondanom, hogy 1970-ben indultam az ifjúsági bajnokságon is, ahol 52 méteres dobással első lettem. Igazán azonban csak a főiskolán váltam gerelyvetővé, ahol a rendszeres torna, a mozgás megerősített derékban és könyökben is. Ennek pedig igen nagy jelentősége van ebben a sportágban.

— *Hallgató korodban számos sikert is elértél.*

— Másodéves koromban az Országos Egyetemi és Főiskolai Atlétikai Bajnokságon harmadik lettem, két évvel később 72,50 méteres dobással pedig nyertem is. Végzősként lettem először válogatott kerettag.

Gábor további pályafutása is egyértelműen a fejlődését bizonyítja. 1977-ben hadseregbajnokságot nyert, a szintén válogatott kerettag Bolgár Tamást előzte meg. A legjobb eredményt tavaly érte el: 81,74 méteres dobásával, amivel már világversenyeken sem vallana szégyent.

— *Mi szükséges ahhoz, hogy valakiből jó gerelyvető váljék?*

— Először is hosszú évek kitartó munkája. Csak egy példát említek: Németh Miklós 21 évesen 84 métert hajított, s csak nyolc esztendő elteltével tudott javítani az eredményén. Sokan azt hiszik, a nagy dobásoknál csupán az erő a meghatározó. Szerintem igen magas szintű technikai felkészültség is kell hozzá, épp ezért én elsősorban az megfelelő mozgástechnikára alapozok.

— *Elégedett ember vagy?*

— A sportnak nagyon sokat köszönhetek: megtanított a jó idő- és energiabeosztásra. De a sport nyújtotta számomra az utazások nagyszerű élményeit, a jó kollektívát is. Mégsem csupán ez a meghatározó. Szeretem csinálni, de nem az a célom, hogy világklasszis legyek. A sport, a család és az oktató munka együttesen jelenti számomra az elégedettséget, a boldogságot.

— *Hogyan készülsz az Universiadera?*

— A gerelyvetők általában hat hetenként kerülnek csúcsformába. Május elején 79 métert dobtam, július elején várható ennél jobb eredmény, akkor rendezik egyébként a Budapest Nemzetközi Bajnokságát. A fő cél természetesen a magyar bajnokság, s utána — ha sikerül kijutnom — a mexikói Universiade.

— *Az esélyek?*

— A főiskolai sportolók világtalálkozója tulajdonképpen egy kis olimpia. A legtöbb sportágban olimpiai szintű verseny várható. Szeretnék tisztességesen helytállni, legalább pontot érő helyezést elérni. Titkon azért reménykedem a dobogós helyezésben, ehhez körülbelül 85 méteres dobásra lesz szükség. Ha nem jön közbe semmi, úgy érzem, tudom teljesíteni ezt a szintet.

— *További terveid?*

— Szeretnék kikerülni a moszkvai olimpiára. Akkor leszek 32 éves — tehát már nem fiatal, de túl öreg sem. Ha pedig abbahagyom a versenyzést, belevetem magam az utánpótlás nevelésébe.

SZ. Z.

A JATE „jó tanuló, jó sportoló" hallgatói

Együttes ülést tartott június 4-én a József Attila Tudományegyetem sportbizottsága és a JATE SC elnöksége.

Első napirendi pontként *dr. Várkonyi Zoltán* számolt be az 1978/79. tanévi JATE bajnokságról. Több éve versenyeznek a karok különböző sportágakban, ezek a versenyek azonban időpontjukat és a sportágakat tekintve is igen esetlegesek voltak. Az elmúlt tanévben tett először kísérletet a JATE SC, hogy a versenyeket rendszerbe foglalja. A három kar válogatottjai asztaliteniszben, atlétikában, kézilabdában, kosárlabdában, teniszben és sakkban vetélkedtek.

Megfelelő volt a versenyek előkészítése és lebonyolítása, de akadtak problémák a szervezés és a propaganda területén. A pontverseny győztese, a Természettudományi Kar egy, a Jogtudományi Kar és a dolgozók kettő, a Bölcsészettudományi Kar hét számban nem indított csapatot illetve versenyzőt, pedig már maga a résztvétel is pontot jelentett volna. Későn készült el a második félévi versenynaptár, emiatt a bajnokság lebonyolítására mindössze egy hónap állt rendelkezésre. Éppen ezért előfordult, hogy két napra tervezett versenyeket egy nap alatt, esetleg rövidített játékidővel kellett megrendezni.

Megállapította az előadó, hogy „hagyományt teremtő, jó forma körvonalai bontakoztak ki", s ennek a versenyszerű sportolás és a karok közötti kapcsolatok vonatkozásában is nagy jelentősége van, még nagyobb lehet az említett hibák kijavításával.

Dr. Szabó Imre készített beszámolót a JATE SC kispályás labdarúgó sportcsoportjának az elmúlt félévben végzett munkájáról. A sportcsoport vezetősége februárban elsősorban a szervezés javítását tűzte ki célul, s az intézkedések hatására az elmaradt mérkőzések száma minimálisra csökkent. Az eddigi eredmények tartása mellett a jövőben elsősorban a tömegsportmunkára kell koncentrálni. Igazi tömegsport-bajnokságnak tekinthető a dolgozói kispályás labdarúgó bajnokság, valamint a dolgozói Szakszervezeti Kupa, tizennyolc illetve tizenhat csapatával.

Hudák László az „Edzett Ifjúságért" mozgalom problémáiról beszélt. Alapvető cél, hogy a hallgatók rendszeresen sportoljanak, ezt szolgálják a különböző bajnokságok és tömegsport napok. Növelni kell a résztvevők számát, aktivizálni az egyetemistákat, s ez szükségessé teszi az oktatói-dolgozói KISZ-szervezettel és az alapszervezetekkel való jobb együttműködést.

Az ülés befejezéseként átadták a „jó tanuló — jó sportoló" díjakat a tanulásban és a sportban egyaránt kiemelkedő munkát végzett hallgatóknak. Első díjat kapott *Csiszár Ilona* III. éves bölcsész és *Baranyi József* III. éves TTK-s hallgató. Második díjjal *Szabó Emesét* (JTK. IV. éves) és *Galiba Gábort* (TTK. III. éves), harmadik díjjal *Nagy Valériát* (JTK. II. éves) és *Pósfai Györgyöt* (TTK. III. éves) tüntették ki.

Félremagyarázó sportlexikon

basketball — kosárlabdázók ismert felkiáltása egy-egy ziccer kihagyásakor

budy-building — sajátos sportág, melynek képviselői WC-építésben mérik össze erejüket

biatlon — sziámi iker muflonéknál

pentatlon — ugyanaz csak az öt közül az egyik nyomorék; avagy: két biatlon meg egy muflon

kezdőkör — társaság által fogyasztott első adag szeszes ital, rendszerint követi a 2., 3., 4... stb. kör

gátfutás — hagyományos atlétikai szám a vízügyi dolgozók spartakiádján. Nagyobb folyók töltésein rendezik, harmadfokú árvízvédelmi készültség idején

gyeplabda — kutyák leütésére használt apró fagolyó. Gyepmesterek (sintérek) nélkülözhetetlen munkaeszköze

kalapácsvetés — szakmunkások energikus mozdulata a munkaidő lejártával

koka — cselgáncsmérkőzésen földre került versenyző által előállított melléktermék

sárgalap — gyengeelméjű futballisták sportorvosi igazolása

vívás — két elemből álló küzdősport, melyben az ellenfelet azonnal el is temetik

—f —ó

I. a SZOTE

A József Attila Tudományegyetem Sportklubjának szervezésében május 22-én és 24-én rendezték meg a szegedi felsőoktatási intézmények női dolgozóinak kosárlabda tornáját.

A második alkalommal kiírt torna mérkőzéseit négy csapat — JATE, SZBK, SZÉF, SZOTE — részvételével a Szegedi Élelmiszeripari Főiskola tornatermében bonyolították le. A küzdelmek során a Szegedi Orvostudományi Egyetem együttese bizonyult a legjobbnak, valamennyi ellenfelüket legyőzve nyerték el a JATE SC által felajánlott vándorserleget.

A torna végeredménye:

1. SZOTE	3	3	—	96:28	6
2. JATE	3	2	1	46:69	5
3. SZÉF	3	1	2	64:72	4
4. SZBK	3	—	3	46:83	3

Egyetemi úszóbajnokság

Szegedi sikerek

A budapesti Komjádi uszoda volt a színhelye május 20-án az *Országos Egyetemi és Főiskolai úszóbajnokság* idei versenyeinek. Az indulók között volt úszósportunk két kiválósága: Hargitai András és Verrasztó Zoltán világ- és Európa-bajnokok is.

A szegedi felsőoktatási intézmények közül a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola és a Szegedi Orvostudományi Egyetem szerepeltek a legsikeresebben.

Eredmények:

Nők: 100 méter gyors: ... 2. *Hajdú Judit* (JGYTF), 3. *Hoffmann Csilla* (SZOTE).

100 méter mell: ... 2. *Farkas Jánosné* (JGYTF).

100 m hát: 1. *Hajdú* (JGYTF)

100 m pillangó: ... 3. *Pallagi Zsuzsa* (JGYTF)

400 m gyors: ... 2. *Hajdú* (JGYTF)

200 m vegyes: ... 2. *Hajdú*, 3. *Farkasné* (mindkettő JGYTF)

4×100 m vegyesváltó: ... 2. JGYTF, 3. SZOTE

10×50 m gyorsváltó: ... 2. JGYTF, 3. SZOTE

Férfiak: 100 m mell: ... 3. *Kürti László* (SZOTE)

4×100 m gyorsváltó: ... 2. SZOTE

10×50 m gyorsváltó: ... 2. SZOTE, 3. JGYTF

Az úszóbajnokság összesített pontversenyét a Pécsi Tanárképző Főiskola együttese nyerte 166 ponttal. Mögötte a sorrend: 2. Testnevelési Főiskola 132, 3. *Juhász Gyula Tanárképző Főiskola* 101 pont, 4. *Szegedi Orvostudományi Egyetem.*

Befejeződött a bajnokság

Immár tizenhetedik alkalommal rendezték meg az 1978—79-es tanévben a József Attila Tudományegyetem oktatóinak-dolgozóinak kispályás labdarúgóbajnokságát. Negyedik esztendeje két csoportban bonyolítják le a küzdelmeket, az A-csoportban 10, a B-ben nyolc csapat részvételével.

Az őszi-tavaszi rendszerű bajnokság idei eredményhirdetésére május 22-én került sor a JATE társadalmi szervezeteinek székházában. Az ünnepségen dr. Várkonyi Zoltán, a szakszervezeti bizottság sportfelelőse értékelte a csapatok teljesítményét. Mint mondotta, az idei tanévi bajnokság sokkal színvonalasabb összecsapásokat hozott az előző évieknél, amiben az is közrejátszott, hogy kevesebb mérkőzés maradt el: a 292 találkozó közül mindössze 14.

A bajnokságban a JATE-ról 14, a Szegedi Élelmiszeripari Főiskoláról és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskoláról pedig kétkét együttes vett részt. Az A-csoportban nagy küzdelemben a Kibernetika csapata végzett az első helyen, míg a B-csoportban nagy fölénnyel a Testnevelés gárdája szerezte meg a győzelmet. A JATE SC által felajánlott serlegeket és az elért helyezéseket tanúsító okleveleket Szarvas Vilmos, a Testnevelési Tanszék vezetője adta át a csapatkapitányoknak.

A bajnokság végeredménye:

A-csoport:

1. Kibernetika	18	15	—	3	65:28	30
2. Biológia	18	14	—	4	83:32	28
3. Szerves Kémia	18	10	2	6	68:45	22
4. Műhely	18	10	2	6	46:35	22
5. Fizika	18	9	2	7	49:46	20
6. SZÉF I.	18	7	2	9	58:58	16
7. Matematika	18	5	3	10	45:51	13
8. Ált. Fiz. Kém. I.	18	6	—	12	31:68	12
9. Ált. Fiz. Kém. II.	18	3	4	11	23:71	10
10. JGYTF I.	18	3	1	14	32:76	7

A bajnokcsapat tagjai: Diamant Tibor, Pataki Tibor, Bohus Mihály, Matievics István, Peleskei Zoltán, Galambos Gábor, Varjú Károly, Muskó Ferenc, Csink János, Bartha Gyula, Dombos Kálmán.

B-csoport:

1. Testnevelés	14	11	1	2	96:41	23
2. Szerv. Kémia II.	14	8	1	5	48:33	17
3. JTK	14	7	2	5	48:40	16
4. Old Boys	14	6	2	6	53:49	14
5. Ságvári	14	6	1	7	66:75	13
6. Ady tér	14	5	1	8	55:77	11
7. JGYTF II.	14	4	2	8	66:71	10
8. SZÉF II.	14	4	—	10	34:80	8

A bajnokcsapat tagjai: Gyarmati Lajos, Kecskeméti Gábor, Gyarmati Zoltán, Szarvas Vilmos, Heidrich Gábor, Dienes Géza, Lengyel Géza, Bélteki Pál.

Háziversenyek a főiskolán

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola *Edzett ifjúságért* szervező bizottsága az elmúlt félévben számos sportágban rendezett háziversenyt az intézmény hallgatói részére.

A sportnaptár alapján lebonyolított versenyszámokban a következő eredmények születtek:

Asztalitenisz (női): 1. *Bán Erzsébet* III. magyar—történelem, 2. *Glózik Klára* II. orosz—történelem, 3. *German Éva* I. matematika—testnevelés.

Asztalitenisz (férfi): 1. *Litauszki András* III. szlovák—testnevelés, 2. *Holler László* I. földrajz—rajz, 3. *Holecska Gyula* I. matematika—kémia.

Tollaslabda (női): 1. *Nyemcsok Mária* I. orosz—testnevelés, 2. *German Éva*, 3. *Firtkó Katalin* III. szlovák—testnevelés.

Tollaslabda (férfi): 1. *Szabó Lajos* III. földrajz—testnevelés, 2. *Litauszki András*, 3. *Bánáthy János* III. földrajz—testnevelés.

Sakk (női): 1. *Gilányi Piroska* I. matematika—fizika, 2. *Tábori Mária* II. matematika—kémia.

Sakk (férfi): 1. *Pusztai István* I. matematika—fizika, 2. *Katona Lajos* II. földrajz—tesnevelés, 3. *Csikós László* III. biológia—földrajz.

Lábtenisz: 1. *Szokodi Péter* IV. orosz—testnevelés, 2. *Kozma Imre* I. matematika—kémia, 3. *Holecska Gyula.*

Kosárlabda (női): 1. *Kémia I—II. alapszervezet*, 2. *Ének I—II. alapszervezet*, 3. *Fizika III. alapszervezet.*

Kosárlabda (férfi): 1. *Kémia I. alapszervezet*, 2. *Fizika I. alapszervezet.*

Labdarúgás: 1. *Műszaki alapszervezet*, 2. *Kémia alapszervezet.*

A sportszervezők ígérete szerint a főiskola hallgatóinak háziversenyeit a következő tanévben is megrendezik, kiegészítve további, sokak által igényelt sportággal.

„Lássuk csak még egyszer: miről is kell beszélni?!"

Szem szűr szűr

Ki — kihez?

A napokban egyik felsőoktatási intézményünk KISZ-bizottságára siettem, információért. Útközben azon morfondíroztam, miért csak a napilapoknak küldi el intézményeink többsége a tájékoztató anyagait, mikor van „saját üzemi lapjuk". Most is itt járt ez a külföldi delegáció, s mi csak a napilapokból értesültünk róla. Persze, megszokhattuk már, hogy „nem veszik túl komolyan" munkánkat. E megszokás ellenére nagyon bamba képet vághattam, mikor újabb jelét láttam a „megbecsülésnek". Átlépve a KISZ-bizottság küszöbét, máris két lábbal tapodtam egyik kollégám nevét, majd két lépéssel arrébb a másikét, kicsit föntebb jobbra, a saját becses nevemet tiportam, sőt be kell vallanom, a keresett személy megközelítéséhez még a főnököm nevét is semmibe kellett vennem. Miközben így szökdécseltem jobbra és balra, villámgyorsan felmértem a terepet. Az egész helyiség a Szegedi Egyetem példányaival volt „burkolva". Valószínűleg ezzel a módszerrel óvták a kopástól a KISZ-bizottság parkettáját, csökkentve a takarítónő munkáját. Nem ingerelt volna fel a dolog, ha nem éppen a KISZ-bizottságon látom ezt, s ha nem éppen a legfrissebb lapszámok hevernek a lábam alatt.

Ingerültségem ellenére természetesen felvettem a nekünk el nem küldött híranyagot, mert hisz nekünk ez a dolgunk. Önérzetem azonban nem hagyott nyugodni, mentem a másik intézményünk KISZ-bizottságára, követni munkánk „diadalútját". No, ha eddig is voltak illúzióink a lap terjesztésével kapcsolatban az most mind eloszlott. Kérdezősködnöm itt sem kellett, az ajtó előtt méter magasan álló, bontatlan köteg Szegedi Egyetem magáért beszélt. Ezek után óhatatlanul felmerült bennem a kérdés, honnan van a lapnak oly sok „véleményezője", ha ennyire kevés az olvasója...

Utolsó reményem a harmadik intézmény lapterjesztőiben volt. S nem is csalatkoztam. A KISZ-bizottsági néhány példányon és a kollégium folyosójára kirakott lapszámokon kívül nem találtam fölös példányt. De továbbra is bizalmatlan maradtam, egészen addig, míg a KISZ-bizottság lapterjesztéssel megbízott tagja el nem magyarázta módszerüket. A magyarázat olyan egyszerű és kézenfekvő, hogy még kevésbé értettem a másik két intézményben tapasztaltakat. A módszer lényege abban áll, hogy a nyomdából megkapott példányokért eljönnek az évfolyam- és csoportfelelősök, s kiosztják a hallgatóknak. Hozzá kell tennem, az intézmény hallgatói létszáma nem mondható kevésnek. Mégis megoldják, mégis eljut a lap azokhoz, akiknek készül.

A szerkesztőség felé ballagva azon gondolkoztam, mennyibe kerül a lap előállítása... De főképp az foglalkoztatott, ha az oktatókhoz és a dolgozókhoz is ily nehezen jut el a lap, akkor vajon kinek írunk, kihez szólunk?

— groza —

Lehetőségek és pályázók

Június végén írásbeli, július első napjaiban szóbeli felvételi vizsgákra kerül sor a szegedi felsőoktatási intézményekben.

A *József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán* június 25-én írásbeli, július 2-3-4-én szóbeli vizsgát tesznek a felvételizők. A jelentkezők száma 322, közülük idén 110-et vesznek fel az egyetemre. Legnagyobb a túljelentkezés — körülbelül négyszeres — a fordító-tolmács szakokon, valamint a magyar-történelem szakon.

A Természettudományi Karon az írásbelik egy része már az érettségivel lezajlott, a földrajz szakosoké június 25-én lesz. A szóbelik időpontja: július 2-3-4. 225 hallgatót vesznek fel idén a Karra 302 jelentkező közül. Aránytalanul oszlik meg a felvételizők száma az egyes szakok esetében. Nagy a túljelentkezés a biológia szakon, itt 15 helyre 50-en pályáznak. Ezzel szemben a kémia-fizika szakon nincs elég jelentkező, s még néhány más szakon alig haladja meg a jelentkezés a felvételi keretszámot.

Az Állam- és Jogtudományi Karon június 26-án lesznek az írásbeli, július 2—5. között a szóbeli vizsgák. 320 jelentkező közül választják ki azt a 80-at, akik a következő tanévben megkezdik egyetemi tanulmányaikat.

A Szegedi Orvostudományi Egyetemen június 27 és július 2 között lesznek a szóbeli felvételi vizsgák. *Az Általános Orvostudományi Karra* 386 jelentkező közül 167-et, a fogorvosi szakra 54 jelentkező közül 18-at vesznek fel. *A Gyógyszerésztudományi Karon* 117 felvételiző közül 96-an kerülhetnek be az egyetemre.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán június 25-én kerül sor az írásbeli, június 26 és július 5 között a szóbeli felvételi vizsgákra. A túljelentkezés körülbelül a tavalyival azonos arányú: 1008 jelentkező közül 442-őt vesznek fel. Különösen magas a felvételizők száma a biológia-földrajz és a földrajz-testnevelés szakon. Az előbbinél hússzoros, az utóbbinál tizenötszörös a túljelentkezés. Az elmúlt évhez viszonyítva jelentősen emelkedett a magyar-népművelés szakra pályázók száma is. Feltűnően kevesen jelentkeztek viszont a fizika-technika, a biológia-technika és a matematika-technika szakokra.

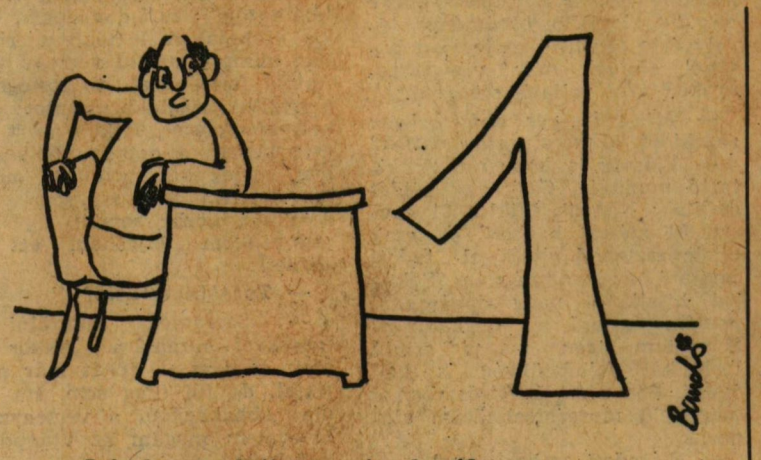

— Szóval maga kettes szeretne lenni?

Szemlélet

A vizsgaidőszak mindig tartogat izgalmat, kiknek örömet, kiknek bánatot. Hallottam, van oktató aki az előző években megszerzett jegyekhez igazítja azt az „érdemjegyet", melyet ő ad a hallgatónak. Ám amikor erről hallottam még nem hittem, hogy mi hallgatók is hajlamosak vagyunk ugyanígy ítélni.

Vizsgaidőszak közepe, ebédidő a menzán. Kedves asztaltársaság. Egy mosolygós szemű lány örömmel fogadja az ismerősök gratulációját. Mesél a vizsgájáról, amikor egyik csoporttársa ül le az asztalukhoz. Nem mulasztja el a gratulációt.

— És Te?

— Én is vizsgáztam, de... olyan béna vagyok, rendesen tanultam és mégis kettest kaptam. Azt hiszem elidegeskedtem.

— Most aztán miért sírsz, jó az neked!

— Nem egészen, mert lelkiismeretesen tanultam és nem akarok mindenkor mindenki szemében beskatulyázottan rossz tanuló lenni. Lehet, hogy az előző években nem tanultam rendesen, lehet, hogy nem is vagyok fenomén, de nekem már elegem van a kettesekből, és még most Te is azzal jössz, hogy jó az neked...

•

A beszélgetés kapcsán leírhatom, engem a túlsó asztalnál ülőt felkavart a társalgása a túlságosan is magabiztos, és a kitörni szándékozó leányoknak. Valóban létezik, hogy aki az első évben vagy években gyengébben kezd végérvényesen ott reked a „futottak még" mezőnyében? Lehetséges, hogy vannak oktatók, akik az index átlapozása után döntenek az érdemjegyről? S nem lenne szerencsés magunkban diákokban helyreállítani az eléggé félresikerült szemléletünket? Ha igen — és erről a magam részéről meg vagyok győződve — már holnap is kezdhetjük.

— les —

A könyvtárak szerepe a földrajz szakos tanárképzésben

Az elmúlt években a növekvő társadalmi igényekhez alkalmazkodva jelentős erőfeszítéseket tettünk a szocialista szakemberképzés színvonalának emelése érdekében. E sokirányú tevékenység számos megnyilvánulási formája közül a különböző könyvtárak tanárképzésben betöltött szerepének növekedéséről, s további növelésének lehetőségeiről kívánunk néhány gondolatot kifejteni.

A könyvtárak — tanárképzésben betöltött — szerepének változása markáns vonásaiban a 169/1966 MM. számú utasítás óta következett be, amikor a szakirodalmi ismeretek kötelező oktatása megindult. E szervezett keretek között folyó jól átgondolt tematika szerinti oktatás nemcsak fellendítette a könyvtárakban folyó szakirodalmazói tevékenységet, hanem nagy mértékben növelte annak hatékonyságát is.

Általában elmondható, hogy marxista világnézetű, a szaktudományok terén széles körű és szilárd elméleti alapismeretekkel, valamint a gyakorlati szakmai munkához szükséges ismeretekkel rendelkező szakemberek képzésének egyik fontos feltétele a képzési idő alatti aktív könyvtári munka. Fenti megállapításunk megkülönböztetetten érvényes a tanárképzésre, hisz a hallgatóknak két szaktudományhoz közvetlen és közvetve kapcsolódó tudományágak hatalmas ismeretanyagát, azok legfőbb összefüggéseit, logikai felépítését, szerepét, jelentőségét stb. kell a rendelkezésre álló öt év alatt elsajátítaniok.

A továbbiakban az egyetemi könyvtárak két alaptípusának, a központi és a tanszéki könyvtáraknak jelentőségére térek ki. Jóllehet a könyvtárak e két típusa a tanárképzés egészében fontos szerepet játszik, a földrajz szakos tanárképzésben, azonban különösen hangsúlyozandó a jelentősége. A könyvtárak fontosságának forrása a szak sajátosságaiban rejlik.

Ismeretes, hogy a geográfia olyan szintetizáló tudomány, amely számos rokon (alap- és segédtudomány) tudomány eredményeire is nagymértékben támaszkodik, s ezáltal érthető, hogy a szakirodalmi forrása is igen szerteágazó és széles körű. Pl. a tudományos kutatásnak a gazdasági kérdésekkel foglalkozó területe, a társadalmi tudományok elhatárolásának és rendszerezésének bonyolult volta miatt nehezen körülhatárolható és átfogható, ezért érthető a gazdaságföldrajz sokirányú kapcsolata. Nem sokban különbözik azonban az említett sajátosság terén a természeti földrajz sem. Általában a geográfia a parciális szemlélet helyett a természeti, valamint a társadalmi-gazdasági élet jelenségeit a maga komplexitásában és a komplexitásnak megfelelően több tudományszak együttes alkalmazásával, interdiszciplináris jelleggel igyekszik feltárni. Az a tény, hogy az interdiszciplináris szemléletű elemzéshez a földrajznak hidat kell teremtenie a szaktudományok szemléleti szigetei között, meghatározó az információgyűjtés szempontjából. A geográfia fent említett sokirányú kapcsolata a társtudományokkal nagymértékben kiszélesíti a földrajz információforrásainak a körét. E gazdag információforrás miatt tartjuk különös fontosságúnak a könyvtárak adta lehetőségek maximális kihasználását.

Elsőként *a tanszéki (intézeti) könyvtárak* működésének jelentőségéről kívánunk néhány szót szólni. Mindenekelőtt azt tartjuk szükségesnek hangsúlyozni, hogy ez a könyvtári egység képes leginkább alkalmazkodni a könyvállomány és egész tevékenységét illetően az igényekhez. Nagy előnye minden más könyvtári egységekkel szemben az a személyes kapcsolat, amely a szaktanszékek oktatói és a könyvtár között kialakulhat. Így módon lehetőség nyílik arra, hogy pl. a kötelező, illetve ajánlott irodalmat nagyobb példányszámban szerezzük be. Ugyancsak növelhetjük hallgatóink szakirodalmi olvasottságát azzal is, hogy a különösen nagy érdeklődésre számottartó folyóiratokat több példányban rendeljük meg, biztosítva a hallgatók számára is azok elérhetőségét. Amelyik folyóiratokból az anyagi források szűkössége miatt nem áll módunkban a földrajz tanszékek könyvtárába több példányt beszerezni, célszerűnek tartjuk olvasótermi példányként benntartani. Ezeknek a folyóiratoknak az olvasását akkor tudnánk megkönnyíteni, ha az intézeti (tanszéki) könyvtár biztosítaná a helyben történő olvasáshoz szükséges személyi és tárgyi feltételeket. A folyóiratoknak az ily módon megvalósítható olvasótermi használata nagy mértékben elősegíti a hallgatók jobb időkihasználását is, hisz egy-egy kisebb lélegzetű tanulmány elolvasásához az órarendben még ma is sajnos viszonylag nagy gyakorisággal előforduló lyukas órák is elegendőek. Meg kell jegyeznünk, hogy a könyvtáraknak a hallgatók szabad idejéhez alkalmazkodó nyitvatartása, illetve olvasótermi ügyelete ahhoz is nagy mértékben hozzájárul, hogy a Világgazdaság, a Figyelő, az Ekonomicseszkaja Gazeta stb. című gazdaságpolitikai napi, illetve hetilapok, valamint a különböző ritkábban megjelenő szakfolyóiratok rendszeres olvasásával figyelemmel kísérjék hallgatóink a szűkebb és a tágabb környezetünkben lejátszódó társadalmi-gazdasági folyamatokat. A hallgatók így kialakított naprakész tájékozottsága részben elméleti hátteret biztosít az új ismeretek szerzéséhez, részben pedig a már megszerzett ismeretek gyakorlati hasznosságára hívja fel a figyelmet.

Hasznosnak mutatkozik az a törekvés is, hogy a könyvtárak a folyóiratok és könyvek olvasótermi használatán túlmenően — elsősorban a hallgatói kutató munka elősegítése érdekében — számológépet is rendelkezésre tudjanak bocsátani. Ezzel elősegíthetjük a sokszor munkaigényes de korszerű, egzakt vizsgálati módszerek ifjúság körében történő térhódítását.

A fentieken túlmenően azt szeretnénk hangsúlyozni, hogy olyan tanszéki (intézeti) könyvtárak kialakítására kell törekednünk, amelyek az irodalmazó tevékenység optimális feltételeit (nyugodt légkör, kulturált környezet) biztosítják, amelyeket a hallgatók szívesen keresnek fel a szorgalmi időszakban és a vizsgaidőszakban egyaránt. Az utóbbira azért is szükség van, mert a központi könyvtárak olvasótermi befogadóképessége nem elegendő a növekvő igények kielégítésére.

Míg a tanszéki könyvtárak általában rugalmasabban tudnak a képzéshez alkalmazkodni, addig *a központi könyvtárak* nagyobb és szélesebb körű könyvállománnyal a szakdolgozatok (diplomamunkák), szemináriumi referátumok és korreferátumok, diákköri dolgozatok, pályamunkák, valamint doktori értekezések elkészítésében nyújtanak nélkülözhetetlen segítséget. A földrajzi szak — bevezető részben említett — sajátosságai miatt a szakképzésben igen fontos szerepe van a központi folyóirat-olvasóknak is, hisz a tanszéki könyvtárak nem képesek beszerezni mindazokat a folyóiratokat, amelyekre az oktató-nevelő, illetve kutató munka során támaszkodni lehet.

Itt kívánjuk megjegyezni ugyanakkor azt is, hogy a Központi Könyvtárban a KSH-kiadványoknak is jóval szélesebb körére áll módunkban támaszkodni, mint a rendszeres igény kielégítését szolgáló tanszéki könyvtár állományára.

A fentieken túlmenően azonban természetesen számos egyéb, sajátos központi jellegből fakadó (a nemzetközi kapcsolat, a könyvtárközi kapcsolat, gyorsmásolat készítés stb. terén adódó feladatok) funkció ellátása is az egyetemi könyvtár feladata.

Ahhoz, hogy a két említett könyvtártípus egymást jól kiegészítve eredményesen működjön és jól szolgálja oktató-nevelő és kutató munkánkat, kölcsönös informálásra, jó együttműködésre van szükség. Ezen együttműködés során fontos szerepe van a Központi Könyvtárnak elsősorban a szaktudás és a felhalmozott tapasztalatok átadását illetően, de ugyanakkor feladat hárul mindenkire, aki szívügyének tekinti a tanárképzés színvonalának emelését célzó korszerű intézeti könyvtár létrehozását.

ABONYINÉ, DR. PALOTÁS JOLÁN

Jugoszláv vendégek

A József Attila Tudományegyetem Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumának meghívására a belgrádi 12. számú Gimnázium 50 tagú diákküldöttsége és hét tanára látogatott Szegedre május utolsó napjaiban. A jugoszláv vendégek a szegedi gimnazisták korábbi belgrádi látogatását viszonozták, programjukban városnézés, üzemlátogatás továbbá különféle közös kulturális és sportrendezvények szerepeltek.

Pályadíj

Minden évben meghirdetik a pedagógusok megyei alkotó pályázatát. Az idei pályázati felhívásra összesen 68 dolgozatot küldtek be. A bíráló bizottság döntése alapján *Kovács László*, a Ságvári Gyakorló Gimnázium szakvezető tanára harmadik díjat kapott.

SZEGEDI Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP bizottságainak lapja

Felelős szerkesztő: DR. SZABÓ MAGDOLNA

Szerkesztőség: 6720 Szeged Dugonics tér 12. Telefon: 12-119

Megjelenik havonta kétszer

Ára: 1.50 forint. Előfizetési díj egy évre 24 forint

Terjesztik az intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai

Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat. Szeged, Tanácsköztársaság útja 10. sz. 6740

Telefon: 12-633. Telex: 82-282

Felelős kiadó: Kovács László igazgató

Szegedi Nyomda Szeged Bajcsy-Zsilinszky u. 28. sz. 6720

1979. VI. 12. — 2944

Felelős vezető: Dobó József igazgató